

οὔτεον, ἀναδέξῃ τοὺς τοιοῦτους μοναχοὺς καὶ οἰκονομήσης, ἵνα μὴ εὐρίσκωσι παρά τινος τῶν τοιούτων καταθυναστίαν τινὰ καὶ ἐπίθεσιν ἐπὶ τοῖς διαφέρουσιν αὐτοῖς δικαίοις, ἀλλὰ διατηρῶνται χάριν τοῦτοῦ ἀνενόγητοι καὶ ἀδίασειστοι, μὴ παραχωρῶν καταπλεονεκτεῖσθαι παρά τινος καὶ ὑφίστασθαι ἀρπαγὴν τινὰ καὶ καινοτομίαν εἰς τὰ προσόνια τοῦτοις, ἀλλὰ δεφενδεύων καὶ περιέπων αὐτοὺς καὶ ἀποσοβῶν ἐκεῖθεν τὸν βουλούμενον περιφρονεῖν καὶ διασείειν αὐτούς. καὶ ποιήσον κατὰ τὸν παρὸν α ὀρισμὸν τῆς βασιλείας μου, ὃν καὶ ἀντίστρεφον πρὸς αὐτοὺς δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ νοεβρίῳ ἰνδ. τετάρτης δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

CLXIII. Sine anno, mense martio, ind. V.

Imperator monachos tuetur contra iniurias inquilinorum Neostongi.

† Ἔτερον πρόσταγμα διοριζόμενον περὶ τῶν ἀδικιῶν καὶ ἀρπαγῶν καὶ κακώσεων τῶν παροίκων τοῦ Παρακοιμωμένου †.

† Οἰκτεῖτε γραμματικῆ τῆς βασιλείας μου, δοῦξ τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, Φωκᾶ Ἀδωπειανῆ. οἱ ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῆ τῆς βασιλείας μου τῆς πανυπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ ἐπικεκλημένης τοῦ Λέμβου ἀσκούμενοι μοναχοὶ ἀνέφερον, ὡς διὸ εὐρίσκεται τὸ κτήμα τῆς ὑπ' αὐτοὺς τοιαύτης σεβασμίας μονῆς τὸ λεγόμενον ἢ Βάρη ἔχον πλησιασμόν μετὰ τοῦ χωρίου τοῦ θεῖου τῆς βασιλείας μου τοῦ παρακοιμωμένου τῆς μεγάλης σφενδόνης, κύρου Ἰωάννου Δούκα τοῦ Νεοστόγγου, τοῦ ἐπιλεγόμενου Πρινοβάρεος, οὐκ ὀλίγας ὑφίστανται τὰς ἀδικίας καὶ κακώσεις παρὰ τῶν ἐν αὐτῷ προσκαθημένων παροίκων αὐτοῦ. πρὸ χρόνων ἀπῆλθόν τινες ἀπὸ τούτων εἰς τὴν μάνδραν τῶν ζώων τῆς τοιαύτης μονῆς, καὶ ἀπῆλθόν ἀπὸ τοῦ εὐρισκομένου ἐκεῖσε μοναχοῦ τύρια, καὶ διὸ οὐ δέδωκέ τι πρὸς αὐτοὺς, ἔκρουσαν αὐτῷ ῥάβδῳ κατὰ κεφαλῆς, καὶ παρατίκα ἐτελεύτησε. μεθ' ἡμέρας δὲ πάλιν τινὰς ἐποίησαν οἱ τοιοῦτοι πάροις καὶ ὁδὸν μέσον τοῦ ἀμπελώνος τῆς αὐτῆς μονῆς, ὅθεν καὶ ἀπῆλθον ὁ τότε ἡγουμενεύων μετὰ τῶν μοναχῶν, καὶ διὸ ἐλάλησεν, ἴδωκαν αὐτῷ μετὰ λαντζονίου. εἶτα ἔδηραν τὸν ἱερομόναχον Γρηγόριον, ὡσαύ-

τως τὸν οἰκονόμον τῆς τοιαύτης μονῆς, ὥστε ἐτραυματίσαν καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ εὑρίσκειται εἰς τῶν δακτύλων αὐτοῦ ἀργῶν. ἤδη δὲ κάλιν πρὸ ὀλίγου εἰσήξαν νοκτὸς τὰ ζῶα αὐτῶν εἰς νομὴν τῶν χωραφίων τῆς μονῆς, καὶ διὸ ἐλάλησαν οἱ μοναχοὶ, ἐποίησαν ἐνεδραν καὶ ἐκράτησαν καὶ ἐτυφῶν σφοδρῶς ἓνα ἐξ αὐτῶν. καὶ ἐδεήθησαν τούτου χάριν τῆς βασιλείας μου, ἣτις καὶ ἔχει θέλημα καὶ διορίζεται σοι, ὡς ἂν ἀπέλθῃς καὶ ἐπιστῆς τῷ τόπῳ καὶ τηρήσῃς τὰ περὶ τούτου. καὶ ἐὰν εἴρῃς ἀπ' ὧν ἀνέφερον οἱ τοιαῦτοι μοναχοὶ τρεῖς ἢ καὶ τέσσαρας ὑποθέσεις ἀληθεῖς, κρατήσῃς τοὺς τοιοῦτους παροίκους τοῦ εἰρημένου θείου τῆς βασιλείας μου, τοῦ παρακοιμωμένου τῆς μεγάλης σφενδόνης, καὶ ἀφέλῃ ἀπὸ τούτων ζημίαν ἀξίαν καὶ εἰσκομίσῃς τὸ ἀπὸ τούτου εἰς τὸ θεοφροδύητον βεστιάριον, ὅπως παιδευθῶσι τιμᾶν τὸ μοναχικὸν τάγμα καὶ φυλάσσειν ἀνενοχλήτους τοὺς γειτονοῦντας αὐτοῖς. καὶ ποιήσον κατὰ τὸν παρόντα ὄρισμὸν τῆς βασιλείας μου †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ μαρτίῳ ἰνδ. πέμπτης δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

OLXIV. Sine anno, mense martio, ind. V.

Clerici metropolis Smyrnae controversiam inter monasterium et Neostongum examinant.

† Σημεῖωμα ἐκκλησιαστικὸν κατὰ τῶν ἀδικημάτων καὶ κακουρημάτων τῶν παροίκων τοῦ παρακοιμωμένου τοῦ Νεοστόγγου, παριστῶν γενέσθαι τὰ πάντα εἰς ἀλήθειαν ὑπ' αὐτῶν †.

† Μηνὶ ἀπριλίῳ ἰνδ. πέμπτης. † Ὁ οἰκεῖος τῷ κραταιῷ καὶ ἀγίῳ ἡμῶν ἀδθέντῃ καὶ βασιλεῖ, δοῦξ τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, κῦρ Φωκᾶς ὁ Αὐτωρειανός, γραφὴν προκεκόμικε τοῖς τιμιωτάτοις κληρικοῖς καὶ ἀρχοῦσι τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης τοῦ ἀγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ πανυπερέμου μητροπολίτου Σμύρνης, παραδηλοῦσαν ἡμῖν συναφικέσθαι αὐτῷ ἀναμφιβόλως, ἔνθα ὠρίσθη διὰ θείου καὶ βασιλικῆς προσκυνητοῦ προστάγματος ἐν τῷ χωρίῳ τῆς Πρινοβάρεος καὶ τηρῆσαι τὴν μέσον ὑπόθεσιν τῆς σεβασμίας καὶ ἀγίας βασιλικῆς μονῆς τῶν Λέμβων καὶ τοῦ πανευγενεστάτου δοῦκα καὶ παρακοιμωμένου τῆς μεγάλης σφενδόνης τοῦ Νεοστόγγου, καὶ

μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς ἐνούσης αὐτῶν ὑποθέσεως τὰ εἰς ἀλήθειαν μαρτυρηθέντα καὶ ἀποφανθέντα ἐνώπιον τῶν μερῶν ἀμφοτέρων ποιήσωσι διὰ σημειώματος καὶ παραδώσωσι τὸ ἀδικούμενον μέρος. ὄθεν καὶ κατὰ τὴν δεσποτικὴν ἡρώων καὶ σεβασμίαν γραφὴν συναπλήθομεν τῷ τοιοῦτῳ εὐγενεστάτῳ δουκί, ὃ τε μέγας σακελλάριος, ὁ σκευοφύλαξ, ὁ σακελλίου, ὁ πρωτεύδικος, ὁ πρωτονοτάριος καὶ ὁ πρωτοπαπᾶς, καὶ ἄμφω συνεδριασθέντες ἐν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ τῆς ἐπ' ὀνόματι ἰδρυμένη τοῦ τιμίου προφήτου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου παῖσαν καὶ οἱ εὐλαβέστατοι μοναχοὶ τῆς δηλωθείσης μονῆς, ὁ τὰ δίκαια ἐπέχων τοῦ καθηγουμένου, κδρ Γερμανός, ὁ ἐκκλησιαρχῆς, ὁ οἰκονόμος τῆς αὐτῆς μονῆς καὶ οἱ ἕτεροι, καὶ ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ παρακοιμωμένου ὁ ἱερεὺς αὐτοῦ, ὁ ἐνεργῶν δικαίῳ πράκτωρ ὁ θεολόγιος Ἰωάννης, ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς Μιχαὴλ, Γεώργιος ὁ τοῦ Μάγκικος καὶ ἕτεροι, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ πανευγενεστάτου Κομνηνοῦ τοῦ Ραοῦλ κρείττονες οὗτοι ὃ τε Δαλευρηγός Ἰαλέας, ὁ Καλοσιδᾶς καὶ ἐγγώριοι οὐκ ὀλίγοι, καὶ πρῶτα μὲν ὑπανεγνώσθη τὸ θεῖον καὶ βασιλικὸν πρόσταγμα, ὃ οἱ μοναχοὶ ἐξ ἀναφορᾶς ἐπορίσαντο, εἰς ὃ δὴ καὶ ἀριθηλοτέρως αἱ ὑποθέσεις διελάμβανον, ἄς καὶ εἰς μέσον προτείναντες εἰς ἐξέτασιν πεποιήκαμεν ταύτας. καὶ οἱ μὲν μοναχοὶ εἰς βεβαίωσιν τούτων σαφῶς ὑπεμίμνησκον τὸν τε καιρὸν καὶ αὐτὴν τὴν ἡμέραν, παριστῶντες καὶ μάρτυρας, καὶ οὐ μόνον τὰς ἐν τῷ βασιλικῷ προσκυνητῷ ὀρισμῷ διαλαμβανομένας ὑποθέσεις ὑπέδειξαν εἶναι ἀληθεῖς, ἀλλὰ καὶ ἑτέρας πλείονας, δι' ἃς ὑπέστησαν καὶ κακώσεις καὶ ζημίας οὐ φορητάς, ἐξ ὧν καὶ ὀλίγας ἀπομνημονεύσωμεν. Μιχαὴλ ὁ Καλύφας καὶ Θεόδωρος ὁ Ἀρμένης ἐντὸς τοῦ ἀμπελλίου τῆς μονῆς ἔδωκαν τῷ ἡγουμένῳ μετὰ λαντζονίου, εἶτα ἔδηραν τὸν μεγαλόσχημον Ἰάκωβον, τὸν καὶ οἰκονόμον, τὸν μεγαλόσχημον καὶ ἱερομόναχον Γρηγόριον, τὸν καὶ ἐκκλησιαρχὴν, ὡσαύτως καὶ τὸν μακάριον οἰκονόμον τὸν Κρουλληνόν. Βασίλειος ὁ Πονηρός ἐτόξευσεν ἄλογον Νικολάου τοῦ Πιλᾶτου, καὶ παραυτίκα ἐφόφησε, τιμῆς ὃν ὑπερπύρων δεκαοκτώ. ἐτρύπησαν τὴν ἀποθήκην τοῦ μοναστηρίου καὶ ἔκλεψαν ἔλαιον, ἐλαίας καὶ σίτον, καὶ εὐρόντες τοὺς κλέπτας ἔφερον αὐτοὺς εἰς τὸν ἐνοχον αὐτῶν, καὶ οὐ μόνον ὅτι οὐκ ἐπαίδευσεν αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ ἐδεφένδευσεν, καὶ τοὺς μοναχοὺς ὕβρισας ἐδίωξε. κατερχόμενος Νικόλαος ὁ Μαγκούφης ἀπὸ τῆς μονῆς ἐκράτει ἔλαιον λίτρας τριά-

κοντα, και εϋρων αυτον Βαλασαμων ο Ξυλας εκρουσε το αγγειον και απωλετο το ελαιον. περι ου και αναφεροντες τω παρακοιμωμενω εις ουδαν ελογισατο. κατα τον αυγουστον μηνα κατεκαυσαν τα της μονης αμπελια, και προσκαλεσαμενοι οι μοναχοι τους οικοδεσποτας την μεν ζημιαν ειδον οικειοις οφθαλμοις, ουκ εδωκαν δε τι, μεθ' ου Νικολαοσ ο του Πετρου κατελυσε και αυτος το αμπελιον, και ειπον αυτω, ως ωρμησεν επανω των μοναχων μετα μαχαίρας. ταυτα ουν αναλεξάμενοι οι μοναχοι υποσημαίνοντες εκάστης υποθέσεως τον καιρον, οι του παρακοιμωμενου δηλούμενοι ανωθεν υπέκυπτον και μη βουλόμενοι και επόθεντο τοις ρήμασι των μοναχων αληθευόντων. οβτως ουν εξετασθεισων των υποθέσεων και παρα των μαρτύρων ομολογηθέντων το αληθές εχειν ο εϋγενέστατοσ δουξ κατα την δεσποτικην ημών γραφήν του αγιωτάτου δεσπότου ημών του μητροπολίτου και υπερτίμου την σημείωσιν γενέσθαι ηθέλησε κατα την της αληθείας διάγνωσιν, ητις και γεγούσια κατα θέλησιν των εντός δηλουμένων επεδόθη μηνι και ινδ. τοις προγεγραμμένοις υπογραφείσα παρ' εμου †.

† Ο χαρτοφύλαξ της αγιωτάτης μητροπόλεωσ Σμόρνης, Γεώργιοσ ο Χρυσοβέργησ †.

CLXV. Sine anno, mense novembri, ind. VI.

Imperator iura monasterii tuetur.

† Πρόσταγμα δεσποινικόν εις εφορείαν πάντων της μονης πραγμάτων και κτημάτων και αποτροπήν των βουλομένων διανοχλείν αυτοις †.

† Επει ο τιμωτάτοσ καθηγούμενοσ της κατα την Σμόρνην σεβασμίας μονης της βασιλείασ μου της επιλεγόμενης των Λέμβων, ιερομόναχοσ κβρ Γεράσιμοσ, εδεήθη της βασιλείασ μου εφορον είναι ταύτης της δηλωθείσης μονης, η βασιλεία μου, τουτο μεν, ως γονικόθεν διαφερούσης τη βασιλεία μου της τοιαύτης μονης, ετε δη την αναδόμησιν εσχηκόιασ παρά του αοιδίμου βασιλέωσ, αδθέντου και θείου της βασιλείασ μου, τουτο δε και δια την αξίωσιν και παράκλησιν του δηλωθέντοσ καθηγουμένου της τοιαύτης μονης, ανδρόσ και λόγη και αρετή και γήρα και ισρωσύνης αξιώματι διαπρέποντοσ,

τά τῆς αἰτήσεως ἐκπληροῖ καὶ δέχεται μὲν ἤδη τὴν τῆς τοιαύτης
 μονῆς ἐφορείαν· εὐδοκεῖ δὲ καὶ διὰ τοῦ παρόντος ὀρισμοῦ διαμένειν
 ταύτην ἀνενόχλητον πάντῃ καὶ ἀδιάσειστον ἀπὸ τε τῶν ἐνεργούντων
 τὰς δημοσιακὰς δουλείας, κεφαλῶν δηλαδὴ, δοικῶν, πρακτόρων,
 ἀπαιτητῶν καὶ τῶν ἄλλως ἀποστελλομένων παρὰ τοῦ αὐθέντου μου
 τοῦ βασιλέως τοῦ περιποθήτου μου αὐτοκράτορος ἐν τοῖς ἐκείσε μέ-
 ρεσι διὰ τινὰς δουλείας, ἐφ' ᾧ καὶ ὀφείλουσιν ἅπαντες οἱ τοιοῦτοι
 κἂν ὅποιοι ἄρα καὶ εἶεν, ἐμμένειν τοῖς τε περὶ τῆς τοιαύτης μονῆς
 ὀρισμένοις παρὰ τοῦ αὐθέντου μου τοῦ βασιλέως διὰ χρυσοβόλλου
 λόγου τῆς ἁγίας αὐτοῦ βασιλείας, τοῖς τε παρ' αὐτῆς τῆς βασιλείας
 μου διακελευομένοις. Ἰστω γοῦν, ὡς ὁ τολμήσων ὄλωσ διασεῖσαι τὴν
 τοιαύτην μονὴν ἢ τι τῶν προσόντων αὐτῇ κτημάτων ἢ χωρῶν ἢ μετε-
 οχλίων ἢ τινῶν ἐτέρων δικαίων, κἂν ὅποιοις ἄρα καὶ εἴη, κἂν κεφαλῇ,
 κἂν δοῦξ, κἂν πράκτωρ, κἂν ἀπογραφεὺς, κἂν παιδοπούλος τοῦ αὐ-
 θέντου μου τοῦ βασιλέως, κἂν ὅστις ἕτερος, ὡς ἀθετητῆς τῶν ὀρι-
 σμῶν τοῦ αὐθέντου μου τοῦ βασιλέως καὶ τῶν τῆς βασιλείας μου
 προσταγμάτων κριθῆσεται, καὶ τὰς ἀξίας ἕνεκα τούτου δίκας ὑφέξει,
 ζημίᾳ καὶ ἀγανακτήσει μεγίστῃ καθυποβληθεὶς. ὅθεν καὶ ὀφείλουσιν
 ἅπαντες, οἷς ἂν ἐμφανισθῇ τὸ παρὸν τῆς βασιλείας μου πρόσταγμα,
 ποιεῖν, καθὼς ἡ βασιλεία μου διακελεύεται, καὶ διατηρεῖν τὴν δηλω-
 θεῖσαν μονὴν ὡς τῆς βασιλείας μου ἀδιάσειστον, ἀνενόχλητον, ἀτά-
 ραχον καὶ ἀζήμιον καὶ πάντα τὰ ὑπ' αὐτὴν καὶ περὶ αὐτὴν δίκαια.
 ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγγέγονε τῇ διαληφθείσῃ μονῇ εἰς ἀσφάλειαν καὶ ὁ
 παρῶν τῆς βασιλείας μου ὀρισμὸς †.

† Εἶχε καὶ τὸ μνηνὶ νοεβρίῳ ἰνδ. ἕκτης καὶ κά-
 τωθεν κηρίνῃν διὰ θεσποινικοῦ βουλλωτηρίου †.

CLXVI. Sine anno, mense maio, ind. II.

Imperator inquilinos fugitivos reduci iubet.

† Πρόσταγμα διοριζόμενον περὶ τῶν ἀποφευ-
 γόντων παροίκων ἀπὸ τῶν κτημάτων τῆς μονῆς
 καὶ ἀπερχομένων ἀλλαχόθεν, ἵνα καὶ μὴ βουλομέ-
 νους αὐτοὺς πάλιν φέρωσιν εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν †.

† Ἐπεὶ τὸ μέρος τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβου ὑπέμνησε

τὴν βασιλείαν μου, ὡς ἀπὸ τῶν παραδεδομένων αὐτῇ παροίκων εἰς τὸ χωρίον τὸ Μῆλα εἰς τὰ Παλάτια, εἰς τὰ Ποταμίου καὶ ἀλλαγῶ ἐξώκησαν καὶ ἀπῆλθον οἱ μὲν εἰς τὸ Νόμφαιον, οἱ δὲ εἰς τὰ Μοόρμουντα, οἱ δὲ εἰς ἑτέρους τόπους καὶ προσεκάθισαν, ὡσαύτως καὶ εἰς τὸ Κούκουλον καὶ εἰς τὸ Μαιορίον καὶ εἰς τὴν Πέτραν, καὶ ἐντεῦθεν στερεῖται τὸ μέρος τῆς μονῆς τοῦ διαφέροντος αὐτῇ ἐξ αὐτῶν δικαίου, καὶ ἐδεήθη περὶ τούτου τῆς βασιλείας μου, ὡς ἂν ὄρισμὸς ταύτης εὐχῶν ἐπισυνάξῃ τούτους, ἀφ' ὧν προσκάθηνται τόπων, καὶ φέρῃ καὶ προσκαθίσῃ εἰς τὸν οἰκίον τόπον, ὅπως καὶ αὐθις ἔχη αὐτοὺς ὡς τὸ πρότερον, καὶ ἀναλαμβάνηται ἐξ αὐτῶν τὸ ἀνήκον αὐτῇ, ἢ βασιλεία μου, τῶν ἐν αὐτῇ ἀσχοιμένων μοναχῶν προσχούσα, διαρίζεται διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς ἀπολυθῆναι τοὺς τοιοῦτους παροίκους τῆς δηλωθείσης μονῆς παρὰ τῶν κατὰ τόπους διενεργούντων δικαίῳ τοῦ δημοσίου, οἷς οὗτοι προσερρύησαν, πρὸς τὸ μέρος αὐτῆς ἀνευ λόγου τινὸς καὶ προφάσεως· θέλημα γὰρ ἔχει ἡ βασιλεία μου μὴ στερηθῆναι τὴν τοιαύτην μονὴν ἑνὸς τῶν τοιοῦτων παροίκων αὐτῆς, ἀλλ' ἀπολυθῆναι τούτους αὐτῇ παρὰ τῶν κατεχόντων τῇ ἐμφανείᾳ τοῦ παρόντος ὄρισμὸς τῆς βασιλείας μου, ὅστις καὶ ἐγεγόνει αὐτῇ εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ ματίῳ ἰνδ. δευτέρᾳς δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

† Τὰ χαρτῶα δικαιώματα τοῦ μετοχίου τῆς ὑπεράγνου ἡμῶν θεοτόκου τῆς Ἀμαναριωτίσσης ἀπὸ τῶν ὧδε λαμβάνουσι τὴν καταρχὴν †.

CLXVII. 6760—1252, mense iulio, ind. X.

*Hierotheus, episcopus Menosoi, monasterium S. Mariae Amanariotissae dat
fratribus Monomachis.*

† Τὸ τοῦ ἐπισκόπου Μονοίκου ἐκδοτήριον πρὸς τὸν Μονομάχον Κωνσταντῖνον καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν μοναχὸν Χαρίωνα †.

† Ἐπειδὴ θεοῦ εὐμενείᾳ καὶ χάριτι τὸν ἀποσταλικὸν θρόνον τῆς θεοσώτου πόλεως Μονοίκου ἐμπέπιστευκέ μοι κύριος ὁ θεός, οἷς κρίμασιν οἶδεν αὐτός καὶ ἐννοία πάσα ἡτάται τῇ ἡμῶν ταπεινότητι, ἐπὶ τε τοῖς εὐαγέσι καὶ θείσι ναοῖς εἰς δοξολογίαν καὶ ὕμνον

τοῦ Θεοῦ δι' εὐχῆς καὶ μνημοσύνου ἕνεκα τῶν κραταιῶν καὶ ἀγίων
 αὐθεντῶν καὶ βασιλέων καὶ παντὸς δὴ τοῦ χριστωνόμου πληρώματος.
 μετὰ γοῦν τῶν λοιπῶν θείων αἰῶν ἔχοντες φροντίδα παντοίαν ἐπὶ
 τῇ μονῇ τῆς ὑπεράγνου, ὑπερεβλογημένης θεσποίνης ἡμῶν, θεο-
 τόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Ἀμαναριωτίσσης εἰς τὸ ἀφιε-
 ρῶσαι τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἐπὶ ἀνακτίσει καὶ συστάσει ταύτης, πολλοῖς
 δὲ μοναχοῖς παραδώσασα ἢ ταπεινότης ἡμῶν τῇ δηλωθείσῃ μονῇ,
 οὐδαὶς ἰσχυρῶς περιποιήσασθαι τὰ τῆς μονῆς, ἀρείως δὲ εὐρομεν τὸν
 ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Γενικοῦ οἰκοῦντα κῆρ. Κωνσταντῖνον τὸν Μονομάχον
 καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Χαρίτωνά μοναχόν, καὶ σφραγίδα τῆς
 ἡγουμενείας δεξάμενον παρ' ἡμῶν αἰτεῖ πολλαχῶς καὶ τὴν διαληφθεῖ-
 σαν μονὴν δεξιῶς καὶ ἐντρεχῶς ἐπὶ συστάσει παντοίᾳ καὶ καλλωπι-
 σμῶ τῆς ὡς εἴρηται δηλωθείσης μονῆς, καὶ τὸ παρὸν ἐκδοτήριον
 γράμμα ποιούμεθα πρὸς τοὺς τοιοῦτου ἀδελφούς, ὥστε κατέχειν
 τὴν τοιαύτην μονὴν καὶ ποιεῖν, ὅσα ἂν δεῖται ἢ παροῦσα μονή, καὶ
 δεσπόζῃ πάντα, ὅσα εὐρίσκονται ἡγοῦν τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς μο-
 νῆς, ἐφ' ᾧ καὶ οὐδαὶς τῶν ἀπάντων ἢ τῶν οἰκητόρων τοῦ χωρίου Γε-
 νικοῦ ἢ ἄλλου τινὸς προσώπου ἐνοχλήσῃ αὐτοῖς τὸ σύνολον ἢ καὶ
 ἐμποδίσῃ, ἀλλὰ ἢ τι ἂν καὶ βουληθῆσονται, ἐκείνο καὶ ποιῶσιν οἱ
 ἀδελφοὶ ἐπὶ τῇ εἰρημένῃ μονῇ. οἷος δὲ βουληθῆ παρεμποδίσει
 αὐτοῖς τὸ οἰονοῦν, ὅποιος ἄρα καὶ εἴη, ἕνεκα τῆς μονῆς, τῷ ἐνδικῷ
 ἀφορισμῶ ὑποπέσειται τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, ἐχούσης συνήθως ἐπὶ
 τῇ τοιαύτῃ μονῇ καὶ τῶν ὑπ' αὐτὴν μοναχῶν τὴν κανονικὴν διοίκη-
 σιν καὶ ἀνάκρισιν. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει παρ' ἡμῶν τὸ παρὸν
 ἐκδοτήριον γράμμα, καὶ ἐπεδόθη τοῖς διαληφθεῖσιν ἑσὶν ἀδελφοῖς,
 τῷ τε κορῷ Κωνσταντίῳ τῷ Μονομάχῳ καὶ τῷ καθηγουμένῳ Χαρί-
 τῶνι μοναχῷ εἰς ἀσφάλειαν καὶ ἀνενοχλησίαν αὐτῶν. μηνὶ ἰου-
 λίου ἰνδ. δεκάτης τῷ σφξ' ἔτει †.

† Ὁ ταπεινὸς ἐπίσκοπος Μοναχίου Τερόθεος †.

CLXVIII. Sine anno, mense octobri, ind. XI.

Constantinus, episcopus Menoeci, Georgio Cappari dat monasterium S. Marinae.

† Τὸ ἐκδοτήριον τῆς ἀγίας μεγαλομάρτυρος
 Μαρίας τὸ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου γεγενημένον καὶ τῶν
 ὑπ' αὐτὴν πραγμάτων †.

† Ἐπ' ἀγαθῷ ζῆλος ἐπαινετός, ὁ δ' εἰς ταῦνανείον ἀπειρητός τε καὶ μισητικώτατος, ἐπεὶ καὶ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ καλὸν κατὰ τὴν τοῦ θεοκλήρουκτος Παύλου φωνήν· τὸ μὲν γὰρ παραζηλοδὸν ἐπὶ πονηρευομένοις ἀκρίστον· εἰ δ' εἰς ἀγαθὸν ὁ ζῆλος, ἐπαινοῦ πρόξενος. Ἐπαινος δὲ μακαριότης, εἰ δὲ ἐφεσθῶν τὸ ἀκρότατον καὶ πρόσω τείνει πᾶσα σπουδαίου βουλή τε καὶ κίνησις· ἀλλὰ πρὸς τί ταῦτα πεπροομιλάσθαι; ὁ λόγος ἐπιτροχάζων ἔρχεται· μονὴ καθαραιζέτο ποτε ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ἐνορίᾳ, ἐν τῇ τοῦ Γενικοῦ χώρα καὶ πλησίον τοῦ Λιβαδίου, ἣτις ἐτιμάτα ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Μαρίνης, ἣτις μονὴ ἀπημαύρωται ἐξ ἱκανῶν τῶν χρόνων καὶ παρειμένη ἐξ ἀναιδεσίας τῶν κατεπεμβαινόντων ἐπ' αὐτῇ, καὶ σαφῶς ὁ τόπος ἔρημος καὶ ἀνεπιτήδειος δείκνυται· καὶ ἡ τοῦ ναοῦ πῆξις καὶ ἀναστήλωσις σὺν ταῖς ἀπάσαις οἰκοδομαῖς κατερρώθησιν καὶ συμπεπτώκασιν ἀθρόως, καὶ ἡ ἐπιείκεια τῆς μονῆς κατέδωκεν καὶ ἀπημαύρωται, καὶ αἱ χώραι πλησιάζουσαι τὴν κτηματικὴν αὐτῆς τὴν καθηρπάσαντο· τῶν χρόνων δὲ παραρρυνέντων καὶ αἱ τότε ὄντες ἐθνήκασιν, καὶ ἡ τῆς μονῆς ἄκασα διακράτησις ἀδήλως ἐπὶ πᾶσι καθέσθησεν· τοῦ θεοῦ δὲ εὐδοκοῦντος μᾶλλον καὶ συναρτοῦντας ἀνὴρ σεις, αὐτόχθων ἀπὸ τοῦ Γενικοῦ, δεσ ἐπικέκληται Κάρπαιος Γεώργιος, βασιλὴν ἀγαθὴν ἐσχίκει, καὶ τῇ ἐμῇ ταπεινότητι ἐξητήσατο ταύτην πρὸς βελτίωσιν καὶ ἀνακαινισμόν τῆς βηθείσης μονῆς· ἡ γοῶν ταπεινότης ἡμῶν, ἀγαμένη τὴν ἀγαθὴν τοῦτοῦ βουλήν καὶ προαίρεσιν, καὶ διαγνοῦσα, μὴ αἰσιον εἶναι τὴν ταύτης ἀφάντωσιν, καὶ ἐπειδὴ αἱ ἐκείσε γινόμεναι ὑπὲρ τῶν ἁγίων αυτοκρατόρων, βασιλέων ἡμῶν, μνημαὶ τε τε καὶ εὐχαὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῆς μονῆς παρεσιωπήθησαν, δεῖν ἔγνω τὰ κατὰ δύναμιν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐξεδόμην τὴν τοιαύτην μονὴν ἐν κατοχῇ γενέσθαι, κατέχειν ταύτην ἀδιασειστος πάντῃ κατ' ἀνενοχλήτως πρὸς μνημόσυνον τῶν φιλοχρίστων καὶ ἁγίων βασιλέων ἡμῶν καὶ τῶν μεθ' ἡμᾶς ἀρχιερατευσομένων, ὡς ὀφειλόντων καὶ αὐτῶν στέργειν τὴν τοιαύτην ἀγαθὴν καὶ θεάρεστον πράξιν ἡμῶν, καὶ οὐ μέχρι τούτων τὴν τῶν ἀγαθῶν ἐνθυμίων ἐν καταλείμματι στήσαι προηρημένος, ἀλλὰ καὶ διὰ πάσης αὐτοῦ τῆς ζωῆς ὀπισθογόμενος τῇ μονῇ εὐ ποιεῖν, ὡς τὸ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθὲν καὶ ἀποτεθὲν βράβιον παριστά· ἀλλὰ αὐτοῦ μὲν ὁ μισθός τῆς μεγάλης μαρτυρίας κείσεται ἀξιώχρεως οὐ μόνον ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, ἀλλὰ πολλῶν πλείον εἰς τὴν

ἐκείθεν ἀποκατάστασιν, ἐν ἣ τῶν ἀγαθῶν ἔργων οἱ καρποὶ φαίνονται εὐκλεεῖς· ἐπεὶ δὲ καὶ τὴν ἡμῶν ταπεινότητα ἤτήσατο διὰ γράμμα-
τος αὐτῆς τὴν τῶν ἀγαθῶν ἔργων ἐπίδοσιν, τοῦτο καὶ πεποίηκεν, εἰ
μὴ βούλεται ὁ ταύτην ἀνατρέφαι βουλευθῆσομενος τὴν τῆς ἐνδόξου
μεγαλομάρτυρος ἀγανάκτησιν εἰς ἑαυτὸν ἐπισπάσασθαι, εἴπερ εἶη τῷ
ἀρχιερατικῷ ἀξιώματι, εἰ δὲ τις τῶν κατὰ κόσμον, σὺν ταύτῃ καὶ
τὸν ἀπὸ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀφορισμὸν. ἐπὶ τοῦ-
τῃ γὰρ ἐγγέρονει καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα τῷ διαληφθέντι
Γεωργίῳ τῷ Καππάρι εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδ. ια' Ϛ.
† Ὁ ταπεινὸς ἐπίσκοπος Μονοίκου Κωνσταν-
τίνος †.

CLXIX. Sine anno, mense octobri, ind. XII.

*Nicolae Genici monasterio Lembo donant monasteriola S. Mariae et
S. Marinae.*

† Τὸ γεγονός ἐκδοτήριον γράμμα παρὰ τῶν
δλων ἐποίκων τοῦ χωρίου Γενικοῦ χάριν τοῦ μετο-
χίου τῆς Ἀμαναριωτίσεως †.

Σίγνα Θεοδώρου τοῦ Χουμλεῖ, Γεωργίου τοῦ Καππάρη, Κων-
σταντίνου τοῦ Ἀγάλλωνος, Ἰωάννου τοῦ Φράγγοτος, Γεωργίου τοῦ
Λαορέντου, Θεοδώρου τοῦ Ἀφρατᾶ, Μιχαὴλ τοῦ Διαλεκτοῦ, Γεωργίου
τοῦ Διαλεκτοῦ, Κωνσταντίνου τοῦ Ξανθοπούλου, Κωνσταντίνου τοῦ
Πλωτοῦ, Βάρδα τοῦ Μαύρου, Γεωργίου τοῦ Πιλάτου, Γεωργίου τοῦ
Εἰδόκτου, Μιχαὴλ τοῦ Λαγινᾶ, Κωνσταντίνου τοῦ Πλατῆ.

† Ἡμεῖς οἱ ἄνωθεν τοῦ παρόντος ἔτους τοὺς τιμίους καὶ ζωο-
ποιοὺς σταυροὺς οἰκαιοχείρως ἐγχαράξαντες, οἱ ἀπὸ τῆς χώρας τοῦ
Γενικοῦ ὀρμώμενοι καὶ ὀνομαστί σιγνογραφήσαντες ἐκδιδούμεν καὶ
ἡμεῖς, πατρικῶς ἐπόμενοι τῇ θελήσει τοῦ ἀρχιερέως ἡμῶν καὶ κειθό-
μενοι, τὴν ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν διακειμένην καὶ ἠπορημένην μονὴν τῆς
ὑπεραγίας θεοτόκου τῆς Ἀμαναριωτίσεως τοῦ εἶναι ταύτην εἰς μετό-
χιον τῆς σεβασμίας καὶ ἀγίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου θεο-
μήτορος τῆς Λεμβιωτίσεως, σὺν αὐτῇ καὶ τῷ προκατεχομένῳ ὑπ'
αὐτῆς εἰς μετόχιον τῆς δηλουμένης μονῆς τῆς Ἀμαναριωτίσεως εὐ-
τελεῖ μονοδρίῳ τῷ εἰς ὄνομα τιμωμένῳ τῆς ἀγίας μεγαλομάρτυρος
Μαρίνης σὺν πάσῃ τῇ περιοχῇ καὶ διακρατήσῃ αὐτοῦ, καὶ ὀφείλει ὁ

νῶν ἡγουμενεῶν ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῆ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Λέμβων, τιμιώτατος ἐν ἱερομονάχοις κῦρ Κάλλιστος, καὶ [αἰ] ὄν αὐτῶ ἀσκούμενοι μοναχοὶ κατέχουσιν τὰ τοιαῦτα ἀνενοχλήτως πάντῃ ἐξ ἡμῶν καὶ ἀδιασίτως, μὴ παρὰ τινος εὐρίσκοντες ὄχλησιν ἢ διασεισμόν εἰς ταῦτα, καθὼς καὶ ὁ θεῖος καὶ προσκυνητὸς ὄρισμὸς τοῦ ἱερατικοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀδθέντου καὶ βασιλέως διορίζεται, κατέχειν ταῦτα μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν, ὡς ὀφειλόντων καὶ ἡμῶν τῶν μοναχῶν φροντίζειν πάντοτε τὰ ἐπὶ συστάσει καὶ ἀνακτίσει τῶν τοιοῦτων, διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει καὶ τὰ παρὸν ἐκδοτήριον ἔγγραφον ἡμῶν καὶ ἐπεδόθη τῷ ἄνωθεν δηλωθέντι καθηγουμένῳ καὶ τῇ ὑπ' αὐτὸν μονῇ εἰς ἀσφάλειαν καὶ ἀνενοχλησίαν παντοίαν. μηνί ὀκτωβρίῳ ἰνδ. ιβ' Ϛ.

† Τὸ παρὸν ἐκδοτήριον ἔγγραφον τῶν ἄνωθεν δηλωθέντων ἐγράφη καὶ ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ νομικοῦ χωρίου Γενικοῦ καὶ Νεοχωρίου, Κωνσταντίνου τοῦ Ἀσκουνῆ, βεβαιώσεως ἕνεκα †.

CLXX. Sine anno, mense octobri, ind. XIII.

Georgius Trausius monasterio Lembo donat possessiones.

† Τὸ ἐκδοτήριον γράμμα Γεωργίου Τραουσίου τοῦ Μελισσηνοῦ χάριν ὧν περιέχει πραγμάτων ἐντός †.

† Γεώργιος Τραούσιος ὁ Μελισσηνὸς οἰκείᾳ χειρὶ πρόταξα †.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. ε. ἐγὼ Γεώργιος ὁ Μελισσηνὸς . . . ἐκδίδωμι πρὸς τὴν σεβασμίαν βασιλικωτάτην μονὴν τῆς ὑπεράγνου μου Θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης ψυχικῆς μου ἕνεκα σωτηρίας τὴν γονικὴν ἡμῶν κλήραν, ἦν περ ὁ θεὸς ἡμῖν ἐδωρήσατο καὶ ὁ ἀδθέντης ἡμῶν ὁ βασιλεὺς ὁ ἅγιος. ἦτις καὶ ἔχει οὕτως· ἀλλὴν περιορισμένην μετὰ πόρτης ἔχουσαν καὶ δοπήτια δέκα, τὰ μὲν ἑπτὰ κεραμόστεγα, τὰ δὲ τρία χόρτινα, στρώματα δύο, τὸ μὲν ἐν βαββακόμομον μετὰ ἐπευχίου, τὸ δὲ ἕτερον μαλιτικόν, καὶ αὐτὸ μετὰ ἐπευχίου. ἐφαπλώματα καθεξαμίτ . . . δύο, σάβανον ἓν, σινδόνας, ζογὴν μίαν, χαλκοστάμιν, χαλοτζύκια δύο, χειρνεβόεστον, μαστραπάν, πινακοεκούτλαν, συμβαλτρίαν, κομμάτια ἕξ, χάλκωμα τῶν προβάτων κου-

κούμια δύο, ἀμπέλιον μοδίῳ δώδεκα, πίθους τέσσαρας, γῆν μοδίῳ τριακοσίῳ, ζευγάρια δύο, τὸ μὲν ἐν βουβαλλικόν, ἀμάξιν μετὰ τοῦ κοιλικώματος, λίσκρας δύο, ἀξινάρια δύο, ὄννιά δύο, τὸ ἐκλείωμα, τὸ κηπῶριον, τὸ καὶ πλησίον τοῦ χωρίου, τὴν λίμνην, ἄλογα δύο σελλοχαλινωμένα, πρόβατα κεφαλὰς ἑκατὸν, τὰ ὁσπήτια τὰ ὄντα εἰς τὴν Μαγνησίαν, ἅπερ μοι ἐδώρησατο ὁ ἀθέντης μου ὁ βασιλεὺς ὁ ἅγιος ὡς γονικά μου ἀντὶ τῶν ὁσπητίων, ὧν μοι ἀπῆρε, καὶ ἤδη ἀφιέρωσα τὰ τοιαῦτα πρὸς τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Ἀερβιωτίσσης οἰκειοθελῶς, αὐτοπροαιρέτως, μὴ ἔκ τινος ἀνάγκης ἢ βίας ἢ δόλου ἢ ἀλλοίου δῆ τινος τρόπου, ἀλλὰ μετὰ σκέψεως χρονίας καὶ μετὰ μεμεριμνημένου σκοποῦ τοῦτο ἐποίησα, καὶ οὐχ ἔξει τις ἄδειαν ἀφ' ἡμῶν ἀνατρέψαι τὴν ἡμετέραν ἐκδοτηριακὴν πράξιν, ἣν περ τῷ θεῷ ἀφιέρωσα. εἰ δέ τις βουλευθῆ ἀπὸ τοῦ μέρους ἡμῶν, εἴτε προσγενῆς, εἴτε γειτνιαζὼν ἢ αὐτὸς ἐγὼ, ὅπερ μὴ γένοιτο, οὐ μόνον οὐ μὴ εἰσακούομεθα, ἀλλ' ἵνα ἐπισπάται καὶ τὰς ἀρὰς τῶν τριακοσίῳ δεκαοκτῶ θεοφόρων πατέρων, καὶ ἡ μερίς αὐτοῦ μετὰ τῶν σταυρωτῶν τοῦ κυρίου, καὶ ὡς ἀθετητῆς καὶ παραβάτης τῶν θείων ἐντολῶν κριθῆσεται. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει ἡ ἡμετέρα ἐκδοτηριακὴ πράξις καὶ ἐπεδόθη πρὸς τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον τῆς τοιαύτης μονῆς καὶ πρὸς τοὺς σὺν αὐτῷ ἀσκουμένους ἅπαντας μοναχοὺς δι' ἀσφάλειαν. μηνὶ νοεμβρίῳ ἰνδ. ιγ' Ϛ.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀθέντου καὶ βασιλέως ὁ καὶ ἄνωθεν προτάξας καὶ κάτωθεν ὑποτάξας Γεώργιος Τζαούσιος ὁ Μελισσηνός ὁπέγραφα Ϛ.

OLXXI. Sine anno, mense decembri, ind. XIII.

Manuel Calampaces possessiones Georgii Trausii tradit monasterio Lembo.

† Τὸ παραδοτικὸν γράμμα τοῦ Καλαμπάκη χάριν ὧν ἐπαφῆκεν ἐνδιαθῆκως πραγμάτων εἰς τὴν μονὴν Τζαούσιος ὁ Μελισσηνός Ϛ.

† Ἐπεὶ εὗρομεν Τζαούσιον τὸν Μελισσηνὸν ἔχαινον Γεώργιον, ὅτι τῷ τέλει τοῦ βίου ἐχρήσατο καὶ ἐνδιαθῆκως ἅπαντα τὰ κατ' αὐτὸν διετυπώσατο κατὰ τὴν ἀρχιερέως καὶ τῶν τυχόντων μαρτύ-

ρων, ὅστις καὶ ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῆ τῆς ὑπεράγνου θεομητορος τῆς Λεμβιωτίσσης ἐπαφῆκεν ὁσπητία, ἀμπέλια, χωράφια καὶ ἕτερα, καθὼς ἐγγράφως καὶ ἐνδιδοθῆκως διέθετο, ὅθεν καὶ κατὰ τὴν ἐκείνου πρόθεσιν παραδεδώκαμεν καὶ ἡμεῖς ταῦτα πρὸς τὴν ῥηθείσαν μονὴ τοῦ κατέχειν ταῦτα καὶ νέμεσθαι εἰς τὸ ἐξῆς, μὴ παρὰ τινος κωλομένην. διὰ γὰρ ταῦτο ἐγεγόνει τὸ παρὸν ἡμέτερον παραδοτικὸν γράμμα καὶ ἐπεδόθη τῇ ῥηθείσῃ μονῇ εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ δεκεβρίῳ ἰνδ. ιγ' Ϛ.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταίου καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀδέντου καὶ βασιλέως, δοῦξ καὶ ἀπογραφεὸς τῶν Νεοκαστρῶν, Μανουὴλ ὁ Καλαμπάκης Ϛ.

CLXXII. Sine anno, mense ianuario, ind. XIII.

Manuel Calampaces monasterio tradit possessiones Georgii Trausii.

† Ἐτερον παραδοτικὸν γράμμα τοῦ αὐτοῦ Καλαμπάκη, εἰς ἄπερ κατ' εἶδος ἐπαφῆκεν εἰς τὴν μονὴν ὁ διαληφθεὶς Μελισσηνός Ϛ.

† Παραδεδώκαμεν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσσης τὴν γῆν, ἣν Τραούσιος ὁ Μελισσηνός ἐνδιαθήκως ἐπαφῆκεν, ἥτις καὶ ἔχει οὕτως· χωράφιον εἰς τὸν Ποταμὸν ἀπὸ τῆς γονικῆς αὐτοῦ στάσεως πλησίον Μιχαὴλ τοῦ Μελισσηνοῦ καὶ τῆς ὁδοῦ, μοδίων τριάκοντα. ἀπὸ τοῦτου μοδίων εἴκοσιν ὡς τῷ ἐτέρῳ ἐδόθη τῷ Σπαρτηνῷ, ἕτερον εἰς τὴν Ἁγίαν Μαρτίνην πλησίον τῆς Ἁγίας τῆς Ὀδοῦ καὶ τοῦ Λιβαδίου, μοδίων τριάκοντα καὶ ἑξ. ἕτερον εἰς τὴν Βαλανίδα πλησίον τοῦ Κασταμονίτου, τοῦ Βοιδᾶ καὶ τῆς ὁδοῦ, μοδίων εἴκοσιν. ἕτερον εἰς τὸν αὐτὸν πλησίον τοῦ Σπαρτηνοῦ τοῦ Βοιδᾶ καὶ τοῦ Ἀσηκρήτου ἐν δυαί, μοδίων δεκατριῶν. ἕτερον εἰς τὸν αὐτὸν πλησίον τοῦ Παύλου τοῦ Μαγγᾶ καὶ τοῦ Βαῖνᾶ, μοδίων τριῶν. ἕτερον εἰς τὸν Μεσόδρομον, ὅπερ κατείχεται παρὰ τοῦ Σπαρτηνοῦ πλησίον τῆς ὁδοῦ τοῦ Βοιδᾶ καὶ τοῦ Χρυσοβέργου, μοδίων εἴκοσιν, ὡς τῷ ἐτέρῳ ἐδόθη τῷ Σπαρτηνῷ. ἐσσηκῆπιον πλησίον τοῦ χωρίου καὶ τῆς Ρεούσης, μοδίου ἑνός . . . μοδίων ἑκατὸν δύο, καὶ ἀμπέλιον, μοδίων πέντε. καὶ ὀφείλει κατέχειν ταῦτα καὶ νέμεσθαι, καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν πᾶσαν καὶ παντοίαν ἀποφέρηται πρόσθετον, μὴ παρὰ

τινος κωλυομένη. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγγράνει καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον παραδοτικὸν καὶ ἐδόθη τῇ διαληφθείσῃ μονῇ δι' ἀσφάλειαν. μηνὶ Ἰαννουαρίῳ ἰνδ. ιγ' ς.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταίτου καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀδελφέντου καὶ βασιλέως ἀπογραφεὺς τῶν Νεοκαστρῶν, Μανουὴλ ὁ Καλαμπάκης †.

CLXXIII. 6791—1283, mense ianuario, ind. XI.

Michael Ceramonites et familia monasterio S. Mariae vendunt campum.

† Τὸ πρατήριον Μιχαήλ τοῦ Κεραμωνίτου, τῆς γοναϊκῆς καὶ τῶν παιδῶν αὐτοῦ χάριν τοῦ χωράφιου τοῦ ἐν τῇ θέσει τῆς αὐτῆς μονῆς ὄντος †.

Σίγνα Μιχαήλ τοῦ Κεραμωνίτου, Σανθῆς, τῆς συμβίου αὐτοῦ, Μαρίας, τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, Θεοδώρου τοῦ Κεραμωνίτου.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. ἡμεῖς οἱ ἄνωθεν . . . τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνοκόγραφον καθαρὰν, φανεράν πρᾶσιν τιθέμεθα καὶ ποιούμεν . . . πρὸς τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς ὑπεράγνου καὶ πανταμῶμου θεοποιῆς ἡμῶν θεοτόκου τῆς Ἀμαναριωτίσσης, τῆς ὀποκειμένης ὡς μετόχιον ἐν τῇ σεβασμίᾳ βασιλικῇ μονῇ τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῆς Δεσμβιωτίσσης, καθὼς ἐτληθήσεται. πιπράσσομεν καὶ γὰρ πρὸς τὴν ἄνωθεν ῥηθείσαν σεβασμίαν μονὴν ἰα γονικὸν ἡμῶν χωράφιον τὸ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς ῥηθείσης μονῆς· τὸ καὶ πλησιάζον ἀπὸ μὲν ἀνατολῆς τὸ χωράφιον τῆς μονῆς, ὅπερ ἔχει ἀπὸ Μιχαήλ τοῦ Διαλεκτα, ἀπὸ δὲ δόσεως τὴν ὁδόν, ἀπὸ βορρῆος τὴν λίμνην, ἀπὸ δὲ νότου τὸ ἕτερον χωράφιον τῆς μονῆς, ὡσεὶ μοδίων ἑξή κλίον ἢ ἑλασσον εἰς τμήμα, ὅπερ ἀμφοτέροι ἠρέσθημεν καὶ συναφωνήσαμεν ὑπέρπερα τρία, καὶ λαβόντες ταῦτα ἀπὸ τῆς ἄνωθεν ῥηθείσης μονῆς καὶ διὰ χειρὸς τοῦ νομικοῦ εἰς τὰς ἡμετέρας χεῖρας ἐποιήσαμεν πρὸς τὴν ῥηθείσαν σεβασμίαν μονὴν τὴν παροῦσαν πρᾶσιν, δι' ἧς ὀφείλει ἔχειν τὸ εἰρημένον χωράφιον καὶ κατέχειν κληρονομικῶς εἰς τοὺς ἑξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους κ. τ. εἰ δ' αὐτοὶ ἡμεῖς . . . πρὸς ἀναλογίαν χωρηθῶμεν τοῦ παρόντος πρατηρίου ἡμῶν ἐγγράφου . . . δόσει προστίμου ὀποκείσομεθα πρὸς τὴν ῥηθείσαν μονὴν ὑπέρπερα τριάκοντα καὶ ἑξή, πρὸς δὲ τὸ βασιλικὸν βεστιάριον τὸ του-

των τρίτον, μὴ εἰς τινα νομικὴν βοήθειαν καταφεύγοντες, σὺν τῷ καὶ οὕτως ἐρρωσθαι τὸ παρὸν πρατήριον ἔγγραφον τὸ καὶ γραφὴν προτροπῆ ἡμετέρᾳ διὰ Λέοντος, ἀναγνώστου καὶ νομικοῦ χώρας Γενικοῦ, τοῦ Καπάτου, ἐνώπιον καὶ τῶν μαρτυρησομένων. μηνὶ ἰαννουαρίου ἰνδ. ια' τοῦ σφλα' εἰσους †.

Μάρτυρες· Γεώργιος ὁ Ἀρχιερεὺς, Μιχαὴλ ὁ Διαλεκτὸς, Ἰωάννης ὁ Βαλάμης, Μαγκλαβίτης ὁ Καλονερίτης.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ πρωτοπαπᾶς χώρας Γενικοῦ, Κωνσταντῖνος ὁ Μακρὸς, ὑπέγραφα †.

† Ξένος ἱερεὺς ὁ Σγουρίτζης ὑπέγραφα †.

† Ὁ εὐτελής ἀναγνώστης καὶ νομικὸς χώρας Γενικοῦ, Λέων ὁ Κάπατος, τὰ τοῦ βφους γράφας ὑπέγραφα †.

CLXXIV. 6791—1283, mense martio, ind. XI.

Michaël Oechrysomenus monasterio S. Mariae campum vendit.

† Τὸ πρατήριον τοῦ Κεχρυσωμένου, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῶν παιδῶν αὐτοῦ χάριν τοῦ χωραφίου τοῦ ἐν τῇ θέσει τῆς αὐτῆς μονῆς †.

Σίγνα Μανουὴλ τοῦ Κεχρυσωμένου, Ἄννης, τῆς συμβίου αὐτοῦ, Κωνσταντῖνου καὶ Γεωργίου, τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

† Ἐν ὄνοματι κ. τ. ε. ἡμεῖς οἱ ἄνωθεν . . . τὴν παροῦσαν . . . πράσιν τιθέμεθα καὶ ποιῶμεν . . . πρὸς τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν θεατοῦ τῆς διακειμένης ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῆς ὑπεραμώμου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης ὡς μετόχιον, καθὼς δηλωθήσεται. πιπράσκομεν γὰρ πρὸς τὴν ἄνωθεν ῥηθείσαν μονὴν τὸ γοικὸν ἡμῶν χωράφιον τὸ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς ῥηθείσης μονῆς τὸ πλησιάζον ἀπὸ μὲν ἀνατολῆς τὸ χωράφιον τοῦ Βρακοκωδώνη καὶ τοῦ Βλαστάρη, ἀπὸ δὲ δύσεως τοῦ Καππαδόκη, ἀπὸ βορρᾶ τοῦ Ζερβοῦ, ἀπὸ δὲ νότου τοῦ Ἐξαδακτύλου, ὡσεὶ μεδίων ὄν δέκα, εἰς ὑπέρπυρα τέσσαρα, καὶ λαβόντες ταῦτα . . . ἐποιήσαμεν τὴν παροῦσαν πράσιν κ. τ. ε. εἰ δ' αὐτοὶ ἡμεῖς . . . πρὸς ἀναλογίαν χωρηθῶμεν τοῦ παρόντος πρατηρίου ἡμῶν ἔγγραφου . . . ὁσοὶ προστίμου ὑποκεισόμεθα ὑπέρπυρα εἴκοσι τέσσαρα πρὸς τὴν μονὴν, πρὸς

δὲ τὸ βασιλικὸν βεστιάριον τὸ τρίτον τούτων, μὴ εἰς τινα νομικὴν βοήθειαν καταφυγόντες, σὺν τῷ καὶ οὕτω ἐρρώσθαι τὸ παρὸν πρατήριον τὸ καὶ γραφὴν διὰ Λέοντος, ἀναγνώστου καὶ νομικοῦ χάρας Γεμικοῦ, τοῦ Καπάτου. μ η ν ι μ α ρ τ ι φ ἰ ν δ. ι α' τ ο υ β ς φ η' ἔ τ ο υ ς Ϛ.

Μάρτυρες· Ἰωάννης ὁ Φράγγος, Κωνσταντῖνος ὁ Γλαβάς.

Reliqua desunt, foliis duobus excisis.

CLXXV. Sine anno et mense.

Synodus controversiam ortam de possessionibus Georgii Trausii diiudicat.

Initium deest.

εἴ τις ἐπίσκοπος εὐρεθείη ἢ ἡγούμενος ἐκ τῶν αὐτουργίων τοῦ μοναστηρίου ἢ τοῦ ἐπισκοπείου ἐκποιούμενος εἰς ἀρχοντικὴν χεῖρα ἢ ἑτέρῳ προσώπῳ ἐκδιδοὺς, ἄκρον εἶναι τὴν ἐκδοσιν. καὶ μεθ' ἕτερα ἐπίσκοπος ἢ ἡγούμενος τοῦτο ποιῶν, ἐκδιωκέσθω ὁ μὲν ἐπίσκοπος τοῦ ἐπισκοπείου, ὁ δὲ ἡγούμενος τοῦ μοναστηρίου, ὡς διασκορπίζοντες κακῶς, ἃ οὐ συνήγαγον. νῦν δὲ οἱ μοναχοὶ πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς θείαν ἀναδραμόντες σύνοδον καὶ τὰ τοῦ πράγματος ἀπαγγείλαντες ἔπεισαν τὰ τοῖς κανόσι διοριζόμενα καὶ ἐκ' αὐτοῖς τελέσαι, τὴν τε ἡμῶν μετριότητα καὶ τὴν περὶ αὐτὴν ἰσρὰν τῶν ἀρχιερέων ὁμήγουριν, καὶ δὴ διεγνώμεν κατὰ γε τὴν κανονικὴν ὑποτόπωσιν, ἀποδοῦναι αὐτοῦς, ὅσαπερ κακῶς πρότερον πρὸς τοῦ μαγίστρου εἰλήφισαν, νομίματα χρύσεια, εἴτην τεσσαράκοντα καὶ τὰ τῇ κατ' αὐτοῦς μονῇ διαφέροντα, ὡς παρὰ τοῦ Μελισσηνοῦ ἐκείνου καταλειφθέντα λαβόντας ταύτη πάντα ἐπανασώσασθαι μηδαμῶς τοῦ λοιποῦ ἢ τινος τῶν ἀπὸ τοῦ τοιούτου μέρους τοῦ εἰρημένου μαγίστρου ἢ ἑτέρου παντὸς ὅποιανοῦν τινα προστρέψαι αὐτοῖς ἐπήρειαν τοῦ τοιούτου χάριν ὀφείλοντος. ἃ γὰρ τοῖς ἱεροῖς τε κανόσι καὶ θείοις νόμοις διώριστα, τὸ στέργον ἔχειν καὶ ἐνεργῶν ἐν πᾶσιν ὀφείλεται. ταῦτα παρεκβληθέντα ἀπὸ τῶν ἡμερησίων συνοδικῶν παρασημειώσεων καὶ τῇ ὑπογραφῇ καὶ σφραγίδι τοῦ τιμιωτάτου χαρτοφύλακος τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ἐνησημανθέντα τε καὶ βεβληθέντα δι' ἀσφάλειαν ἀπελύθη. μ η ν ι καὶ ἰ ν δ. τ ο ῖ ς π ρ ο ς γ ε γ ρ α μ μ ε ν ο ῖ ς Ϛ.

† Ὁ χαρτοφύλαξ τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, Νικήτας ὁ Κυπριανός †.

Εἶχε δὲ καὶ κάτωθεν ἀπηρωρημένην μολιβδίνην βούλλαν, ὡς ἡ συνήθεια τῶν χαρτοφύλακων ἐγκεκολλημένα ἔχουσαν γράμματα διὰ στίχων τούτων· Νικήτας γράφας χαρτοφύλακος διδου Κυπριανοῦ τὸ κῆρος αἰσιον κῆρη.

CLXXVI. Sine anno, mense maio, ind. VI.

Imperator praedium S. Mariae monasterio Lembo restitui iubet.

† Πρόσταγμα διοριζόμενον ἐπανασωθῆναι τῇ μονῇ εἰς τὴν χώραν τοῦ Γενικοῦ μετόχιον τῆς Ἀμαναριωτίσεως σὺν τῷ εὐκτηρίῳ τῆς ἀγίας Μαρίας †.

† Πανσέβαστε, σεβαστὲ, οἰκεῖς τῇ βασιλείᾳ μου, κριτὰ τοῦ θεοφρουρήτου φοσσάτου, κῆρ Κωνσταντῖνος Χειλᾶ. οἱ μοναχοὶ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου τῆς εἰς ὄνομα τιμωμένης τῆς ὑπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος τῆς τοῦ Λέμβου ἐπικεκλημένης ἀνέφερον, ὡς περὶ τὴν χώραν τοῦ Γενικοῦ κέκτηνται μετόχιον τὸ τῆς Ἀμαναριωτίσεως καλούμενον σὺν τῷ εὐκτηρίῳ τῆς ἀγίας Μαρίας, ἅπερ καταγράφονται καὶ ἐν τῷ προσόντι αὐτοῖς χρυσοβούλλῳ τῆς βασιλείας μου. πρὸ καιροῦ δὲ κατεκρατήθη τὸ τοιοῦτον μετόχιον παρὰ τοῦ μέρους τοῦ Πορφυρογεννήτου, καὶ ὑπετέθη τῇ σεβασμῖα μονῇ τοῦ Στουδίου. κἀντεῦθεν ἐδεήθησαν ἐπανασωθῆναι τῇ κατ' αὐτοὺς τοιαύτῃ σεβασμῖα μονῇ. τῆς γοῦν δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσασα ἡ βασιλεία μου διορίζειται, ὡς ἂν ἀναδέξῃ τοὺς τοιοῦτους μοναχοὺς καὶ οἰκονομήσης ἐπιλαβέσθαι καὶ κατέχειν τὸ εἰρημένον μετόχιον αὐτῶν, ὡς τὸ πρότερον κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ προσόντος αὐτοῖς, ὡς εἴρηται, χρυσοβούλλου καὶ μὴ εὐρίσκειν παρὰ τινός καταδυναστείαν καὶ διενόχλησιν τῆς τούτου κατοχῆς καὶ νομῆς ἔνεκεν. καὶ ποιήσον κατὰ τὸν παρόντα ὄρισμόν τῆς βασιλείας μου, ὃν καὶ ἀγίστρεφον πρὸς αὐτοὺς δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ ματίῳ ἰνδ. ἕκτης δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς καὶ κάτωθεν, ὡς ἔθος τοῖς μεσάζουσι διὰ τοῦ πρωτο-

σεβαστοῦ καὶ πρώτου βασιταρίου καὶ μεγάλου λο-
γοθέτου Θεοδώρου τοῦ Μουράλωνος †.

OLXXVII. Sine anno, mense maio, ind. VI.

Monasterio Lembo possessio quaedam traditur.

† Τὸ παραδοτικὸν γράμμα τοῦ κριτοῦ τοῦ φρο-
σάτου †.

Parte folii abscissa initium deest.

† Καθὼς ὁ κραταῖος καὶ ἅγιος ἡμῶν ἀθάντης καὶ βασιλεὺς
διορίζεται ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει καὶ τὸ ἡμέτερον παραδοτικὸν
γράμμα, καὶ ἐπεδόθη τοῖς εἰρημένοις μοναχοῖς τῆς σεβασμίας μονῆς
τῶν Λέμβων εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ μαίῳ ἰνδ. ἕκτης †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταῖοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀθ-
άντου καὶ βασιλέως, κριτῆς τοῦ θεοφρουρήτου
φροσάτου, Κωνσταντῖνος ὁ Χειλάς †.

OLXXVIII. 6794—1386, mense iunio, ind. XIV. 6796—1387, mense
octobri, ind. I.

Acta in controversia inter monasterium et Michaellem Comnenum Branam.

I. † Πρόσταγμα πρὸς τὸν δομέστικον τῶν ἀνατο-
λικῶν θεμάτων περὶ τῶν καταδυναστειῶν Κομνη-
νοῦ τοῦ Βρανᾶ τῶν εἰς τὸν κάμπου τοῦ Μεμανιω-
μένου καὶ τῆς Βάρης, ὧν ποιεῖ κατὰ τῆς μονῆς †.

† Πανσέβαστε, σεβαστὲ οἰκτεῖ τῆ βασιλείᾳ μου, κύρ Μανουὴλ
Σγουρόπουλε. οἱ ἀπὸ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου τῆς εἰς
ὄνομα τιμωμένης τῆς ὑπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ
οὕτω πως ἐπικεκλημένης τῶν Λέμβων μοναχοὶ ἀνέφερον, ὅτι εὐρί-
σκοῦσιν ἐπίθεσιν καὶ καταδυναστείαν παρὰ τοῦ οἰκτεῖο τῆ βασιλείᾳ
μου, Κομνηνοῦ κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Βρανᾶ, ἐπὶ τοῖς διὰ χρυσοβούλλων
καὶ ἐτέρων δικαιωμάτων προσοῦσιν αὐτοῖς τοπίοις ὑπέργοις καὶ νο-
μαδιαίοις τοῖς καὶ διακειμένοις εἰς τὴν τοποθεσίαν τοῦ κάμπου τοῦ
Μεμανιωμένου ἐν τῇ τῶν Παλατίων περιοχῇ καὶ ἐν τῇ Βάρῃ, καὶ
προσέταξεν ἡ βασιλείᾳ μου, καὶ ἀπῆλθεν ἐν τῷ σεκρέτῳ αὐτῆς, καὶ
ἀντεκρίθησαν τῷ δηλωθέντι Βρανᾶ, καὶ γέγονεν αὐτοῖς σεκρετικῆ δι-
καίωσις ἔγγραφος καὶ ἐπ' αὐτῇ ἐπικυρωτικὸς ὄρισμός τῆς βασιλείας

μου, επικυρών μὲν καὶ τὰ παλαιγενῆ χρυσόβουλλα καὶ ἄλλοια δικαιώματα τῆς μονῆς, ἐπιβεβαιῶν δὲ καὶ τὴν σκεπτικὴν διάγνωσιν, ἣν ἐπορίσαντο οἱ μοναχοί. ἐπεὶ δὲ ἔδει καὶ τοπικῶς ἀποκαταστήναι τοὺς μοναχοὺς εἰς ὕπερ ἔχουσι δίκαιον, διορίζεται σοὶ ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν ἀπέλθῃς σὺ ἐκείσε καὶ ἐξετάσῃς τὰ τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως ἀκριβῶς καὶ μετὰ ἀληθείας. ζητήσας μὲν τὰ χρυσόβουλλα τῆς τοιαύτης μονῆς, ζητήσας δὲ καὶ τὰ ἕτερα αὐτῆς δικαιώματα καὶ γνωρίσας τὰς ταύτων περιλήψεις, μάθῃς δὲ παρὰ τοπικῶν ἀνθρώπων χρησίμων καὶ τὰ ὄρια τῶν εἰρημένων τοπίων τῶν ἐν τοῖς τοιοῦτοις περιειλημμένων δικαιώμασι, καὶ ἔκτοτε τάξεως καὶ ἀποκαταστάσεως κατὰ τὸν τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας λόγον τοὺς τοιοῦτους μοναχοὺς, ὅπως κατέχωσιν ἀνενοχλήτως τὰ διαληφθέντα τόπια κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν προσόντων αὐτοῖς χρυσοβούλλων καὶ ἑτέρων δικαιωμάτων καὶ μὴ εὗρισκωσιν εἰς τὸ ἐξῆς τὴν τυχοῦσαν διενόχλησιν χάριν ταύτων παρὰ τοῦ δηλωθέντος Βρανᾶ καὶ τοῦ μέρους αὐτοῦ. ὡσαύτως καὶ τὸν Βρανᾶν ἀποκαταστάσεως καὶ αὐτὸν εἰς τὸ οἰκεῖον αὐτοῦ δίκαιον, εἰς ὅσον καὶ τὰ δικαιώματα ταύτου διαλαμβάνουσιν, ἐπὶ τῷ μηδὲ ταύτου εὗρισκειν τὸ ἀπὸ τοῦδε ἀπὸ τῶν μοναχῶν οἰανδήποτε ἐπίθεσιν καὶ ἀδικίαν ἐπὶ τοῖς οἰκείοις. ἐπεὶ δὲ λέγει ὁ Βρανᾶς, ὅτι εἰσέρχονται οἱ μοναχοὶ εἰς τὸ ὄρος, ὕπερ περιείληπται ἐν τῷ αὐτοῦ πρακτικῷ χάριν ἐυλεούσεως καὶ νομῆς, καὶ οὐ διδῶσι τὸ ἀνήκον αὐτοῖς, ὕπερ εἶχον συνήθειαν καὶ ἐδίδουν πρότερον πρὸς τε τὸν αὐτοῦ πενθερὸν, τὸν μέγαν ἐκαῖνον δρουγγάριον, καὶ πρὸς αὐτόν, διὰ ταῦτα καὶ ἀφείλετο ἐκ τῶν μοναχῶν ὁ Βρανᾶς ὡς ἀμάχιον τὰ τῆς μονῆς πρόβατα καὶ ἄλλα τινά, διορίζεται σοὶ ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν τηρήσῃς ἀκριβῶς καὶ τὰ περὶ ταύτου, καὶ ἐὰν εἴρῃς, ὅτι προεδίδουν οἱ μοναχοὶ ὕπερ τῆς τοιαύτης νομῆς πρὸς τὸν δηλωθέντα πενθερὸν τοῦ Βρανᾶ, εἶτα καὶ πρὸς αὐτόν, ἀρτίως δὲ οὐ πείθονται, κατὰ τὴν αὐτῶν συνήθειαν διδόναι τὸ ἀνήκον αὐτοῖς, οἰκονομήσεως ἀποδίδοναι αὐτοῖς τοὺς μοναχοὺς τὸ τεταγμένον αὐτοῖς. εἰ δὲ φανῇ μετὰ ἀληθοῦς ἐξετάσεως, ὅτι οὐδέποτε εἶχον συνήθειαν οἱ τοιοῦτοι μοναχοί, ἵνα διδῶσι τι ἕνεκεν τῆς νομῆς τοῦ ὄρους, δεφενδεύσεως καὶ ἐπὶ ταῦτα αὐτοῦς, ἵνα διαμένωσι τὸ ἀπὸ τοῦδε ἀνενόχλητοι ἐξ αὐτοῦ, οἰκονομήσεως ἀντιστραφῆναι παρὰ ταύτου πρὸς αὐτοὺς καὶ τὰ πρόβατα καὶ ἄλλα

εἴ τι ἀφείλετο ἐξ αὐτῶν. καὶ ποιήσον κατὰ τὸν παρόντα ὄρισμόν τῆς βασιλείας μου, ὅν καὶ ἀντίστρεφον πρὸς αὐτοὺς δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μηνίλιον ἰνδ. ιδ' δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

Π. † Ἐτερον πρόσταγμα, ἐπικυροῦν τὴν γεγονησαν σεκρετικὴν δικαίωσιν, ἣτις ἀπελύθη χάριν ὧν ἡ δίκη καὶ κατεδυναστεύει ὁ Βραναῆς τῆ μονῆ †.

† Ἐπεὶ οἱ κατὰ τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς βασιλείας μου τὴν εἰς ὄνομα τιμωμένην τῆς υπεράγνου μου δυσκοίνης καὶ θεωμήτορος καὶ οὕτω πως ἐπικεκλημένης τῶν Λέμβων ἐνασχοῦμενοι μοναχοί, ἀγαθραμόντες εἰς τὴν βασιλείαν μου, ἀνέφερον, ὅτι καταδυναστεύονται παρὰ τοῦ οἰκείου αὐτῆ, Κομνηνοῦ κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Βραναῆ, ἐπὶ τισι τόποις ὑπέργοις τε καὶ νομαδιαίοις τοῖς καὶ διακειμένοις ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ κάμπου τοῦ Μεμανιωμένου ἐν τῇ τῶν Παλατιῶν περιοχῇ καὶ ἐπὶ ἐτέρῳ κτήματι τῶν ἐν τῇ Βάρῃ, ἃ δὴ περιήλθον αὐτοῖς διὰ χρυσοβούλλου τοῦ αἰδιίμου βασιλέως ἐκείνου καὶ θεοῦ τῆς βασιλείας μου, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα, ἐφ' ᾧ καὶ ἐπικυρωτικὸν χρυσοβούλλον τῆς βασιλείας μου γέγονε τῆ μονῆ. παραπεμφθέντες δὲ οὗτοι ὄρισμῳ τῆς βασιλείας μου εἰς τὸ σέκρετον αὐτῆς ἀντεκρίθησαν τῷ εἰρημένῳ Βραναῆ καὶ ἐδικαιώθησαν οὗτοι [οἱ] μοναχοί, καὶ ἐγένετο αὐτοῖς καὶ γράμμα σεκρετικὸν δικαιοῦν αὐτοῦς, ἐδεήθησαν δὲ τῆς βασιλείας μου γενέσθαι αὐτοῖς ἐπὶ τούτῳ καὶ πρόσταγμα εἰς κλείονα τούτων ἀσφάλειαν, ἢ βασιλεία μου, τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσασα, τὸν παρόντα ὄρισμόν ἐπορέγει αὐτοῖς, δι' οὗ καὶ διορίζεται, ὡς ἂν κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν προσόντων αὐτοῖς χρυσοβούλλων καὶ ἐτέρων δικαιωμάτων, ἔτι δὲ καὶ κατὰ τὴν περίληψιν τῆς γεγνοίας αὐτοῖς σεκρετικῆς διαγνώσεως κατέχωσιν ἀνενοχλήτως οἱ τοιοῦτοι μοναχοὶ τὰ εἰρημένα ὑπεργὰ τε καὶ νομαδιαῖα τόπια, καὶ μὴ εὐρίσκωσι παρὰ τινος τὴν οἰανδήτινα διενόχλησιν καὶ διασεισμόν ἐπὶ τούτοις, οὕτε παρὰ τοῦ δηλωθέντος Βραναῆ καὶ τοῦ μέρους αὐτοῦ, οὕτε παρ' ἐτέρου. ἐπὶ τούτῳ γάρ ἐγγόνει αὐτοῖς εἰς ἀσφάλειαν καὶ ὁ παρῶν ὄρισμός τῆς βασιλείας μου †.

† Εἶχε τὸ μηνίλιον ἰνδ. ιδ' δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

III. † Σε κρητικὴ δικαίωσις χάριν ὧν ἡδικεῖτο ἡ μονὴ καὶ κατεδυναστεύετο παρὰ τοῦ Κομνηνοῦ τοῦ Βραναῖ.

† Οἱ ἐν τῇ σεβασμίᾳ βασιλικῇ μονῇ τῇ οὕτω πως ἐπονομαζομένη τῶν Λέμβων ἐνασκούμενοι μοναχοὶ εἶχον διένεξιν οὐκ ὀλίγην καὶ διαφορὰν μετὰ τοῦ οἰκείου τῷ κραταιῷ καὶ ἀγίῳ ἡμῶν ἀθρόντῃ καὶ βασιλεῖ, Κομνηνοῦ κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Βραναῖ, ἐπὶ τισὶ τοπίοις διακειμένοις ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ κάμπου τοῦ Μεμανιωμένου ὑπέργοις τε οὔσι καὶ νομαδιαίοις, καὶ τελοῦσιγ ὑπὸ τὴν τῶν Παλατίων περιοχὴν, ἧ δὴ τότε περιήλθον τῇ εἰσαύτῃ σεβασμίᾳ μονῇ διὰ χρυσοβούλλου τοῦ αἰοιδίμου βασιλέως ἐκείνου, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα, ἐφ' ᾧ καὶ ἕτερον χρυσοβούλλον ἐγένετο τῇ μονῇ παρὰ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀθρόντου καὶ βασιλέως, ὅθεν καὶ πρὸς τὸ καθ' ἡμᾶς ἀναδραμόντες βασιλικὸν δικαστήριον τὰ περὶ τούτου ἀνήνεγκαν, ἐμφανίσαντες ἡμῖν καὶ ἄπερ εἰς δικαίωσιν αὐτῶν ἐπεφέροντα χρυσοβούλλα καὶ ἕτερα δικαιώματα. συνήλθον δὲ ἐπὶ τούτῳ καὶ ἄρχοντες συγκλητικοί, οἳ τε οἰκεοὶ τῷ κραταιῷ καὶ ἀγίῳ ἡμῶν ἀθρόντῃ καὶ βασιλεῖ, ὁ ἐπὶ τῆς τραπέζης, κῆρ Μιχαὴλ Δούκας ὁ Φιλανθρωπηγός, ὁ παναέβαστος πραιτωρ τοῦ δήμου, ὁ Ριμφας, ὁ Κομνηγός κῆρ Θεόδωρος ὁ Ἄγγελος, καὶ οὖν τούτοις ἕτεροὶ πλείονας. τὰ τοιαῦτα τοίνυν δικαιώματα μετὰ χειρας λαβόντες ἡμεῖς καὶ ὑπαναγνόντες, συμπρόντος καὶ τοῦ Βραναῖ καὶ ἀντικρινομένου τοῖς μοναχοῖς, εβρομεν τὸ χρυσοβούλλον τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀθρόντου καὶ βασιλέως πρὸς τοῖς ἑτέροις οἷς διελάμβανε καὶ τὸν τοῦ αἰοιδίμου βασιλέως ἐκείνου, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα, χρυσοβούλλον λόγον, ἐπικυροῦν καὶ τὸ στέργον ἔχειν καὶ ἀπαράγραπτον αὐτῷ χαριζόμενον, τὸν δὲ γε χρυσοβούλλον τοῦ αἰοιδίμου βασιλέως, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα, εβρομεν καὶ αὐτὸν διαλαμβάνοντα μετὰ τῶν ἄλλων, ἄπερ ἀφιέρωνται τῇ μονῇ καὶ τὰ κατὰ τὴν τοῦ κάμπου τοῦ Μεμανιωμένου τοποθεσίαν ὑπὸ τὴν τῶν Παλατίων περιοχὴν μετὰ καὶ τῶν δικαίων αὐτῶν, τοπίων δηλονότι ὑπέργων καὶ νομαδιαίων, ὡς ὀφείλουσι καὶ ταῦτα παρὰ τῆς μονῆς κατέχεσθαι καὶ δεσπόζεσθαι, τὰ καὶ περιοριζόμενα κατὰ τὴν περί-

μετρον τὴν γενομένην τῇ μονῇ ἔρισημῶ τοῦ δηλωθέντος αἰοδίου βασιλέως, κοροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα, παρὰ τοῦ στρατοπεδάρχου ἐκείνου, κοροῦ Μιχαὴλ τοῦ Φωκά, ἐφ' ἣ περιμέτρῳ τῶν Παλατιῶν διαλαμβάνονται καὶ ταῦτα τὰ τόπια, εἰς ἅπερ καὶ εὐρίσκουσι οἱ μοναχοὶ ἐπίθεσιν καὶ καταδυναστείαν παρὰ τοῦ δηλωθέντος Βρανᾶ, τό τε λιβάδιον τὸ ἐπιλεγόμενον τῶν Ἀββάδων καὶ ἕτερα χωραφιαία τόπια ὑπεργα καὶ νομαδιαία, πλησίον ὄντα καὶ γύρωθεν τῶν Παλατιῶν ὡσαύτως ἀνηνεγκαν, ὅτι εὐρίσκουσι παρὰ τοῦ ἀδοῦ Βρανᾶ ἐπίθεσιν καὶ εἰς τὸ κτῆμα, ἅπερ κέκτηται ἡ μονὴ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς Βάρης, τὰ Μῆλα λεγόμενον, οὐτινος κτήματος ὁ περιορισμὸς δηλοῦται διὰ τοῦ προσόντος τῇ μονῇ ἐγγράφου περιορισμοῦ τοῦ Παντοκράτορος. καὶ οὕτω μὲν τὰ τῶν μοναχῶν. ὁ δὲ γε Βρανᾶς οὐδὲν ἄλλο ἀντειπεῖν εἶχε πρὸς αὐτοὺς ἢ καὶ μόνην τὴν τοῦ μακροῦ χρόνου συνήθειαν καὶ νομῆν, ἐγγράφως δὲ οὐτε ἀντιβαίνειν πρὸς τὸ τῶν μοναχῶν μέρος ἴσχυεν, οὐτε τὰ πρὸς ἑαυτοῦ βοήθειαν ἐδύνατο παριστᾶν, ἐφ' ἣ καὶ οἱ τὰ περὶ τούτων δικάζοντες διέγνωσαν καὶ ἀπεφάνησαν, ὡς ἂν ἐπεὶ πρόσσει τῇ τοιαύτῃ σεβασμίᾳ βασιλικῇ μονῇ θείᾳ καὶ προσκονητᾷ βασιλικᾷ χρυσόβουλλᾷ τε καὶ ἕτερα παλαιγενῆ δικαιώματα ἐπὶ τοῖς ἀφιερωθεῖσιν αὐτῇ κτήμασιν, ἔτι τε καὶ ἐγγραφοὶ περιορισμοὶ τῶν προσηκόντων αὐτῇ, καὶ συντάττονται ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ εἰρημένα τόπια ὑπεργὰ τε καὶ νομαδιαία, κατέχωνται παρ' αὐτοῖς ταῦτα κατὰ τὰς περιλήψεις πάντων τῶν προσόντων αὐτοῖς δικαιωμάτων, καὶ καθὼς ὁ τοῦ στρατοπεδάρχου ἐκείνου, τοῦ Φωκά κοροῦ Μιχαὴλ, ἐπὶ τούτοις διαλαμβάνει περίορος. ἔτι τε δικαιούται ἡ μονὴ κατέχειν καὶ τὸ κατὰ τὴν Βάρην κτῆμα, ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ περιορισμῷ τοῦ Παντοκράτορος, καὶ οὐδεμίαν εἰς τὸ ἐξῆς καταδυναστείαν εὐρίσκειν καὶ διενόχλησιν παρὰ τοῦ εἰρημένου Κομνηνοῦ τοῦ Βρανᾶ, οὐτε μὴν παρὰ τοῦ μέρους αὐτοῦ ἢ ἄλλου τῶν ἀπάντων τινὸς ἕνεκεν τῶν τοιοῦτων νομαδιαίων τε καὶ ὑπεργῶν τόπων, ὡπερ δῆτα καὶ αὐτὸς ὁ Κομνηνὸς ὁ Βρανᾶς ἀνενόχλητος μενεῖ πάντως καὶ ἀδίασιστος παρὰ τῶν τοιοῦτων μοναχῶν ἐπὶ τοῖς διαφέρουσι αὐτῷ οικείοις κτήμασι κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν προσόντων αὐτῷ δικαιωμάτων, μήτε τοῦ τοιοῦτου Κομνηνοῦ τοῦ Βρανᾶ τῶν ῥηθέντων μοναχῶν κατατρέχοντος ἐπὶ τοῖς διαφέρουσι τούτοις, ὡς εἴρηται, ὑπεργῶν τε καὶ νομαδιαίοις τόποις καὶ ἀλλοίοις κτήμασι τοῖς ἐμπεριελημμένοις.

ἐν τοῖς τῆς μονῆς δικαιώμασι, μήτ' αὐθις τῶν μοναχῶν κατεπεμβαίνοντων καὶ παρενοχλούντων αὐτῶ ἐφ' οἷς οὐκ ἔχουσι δίκαιον, ἀλλ' ἑκατέρου εἰς τὴν οἰκειαν ἐμμένοντος τάξιν καὶ θάτερον ἐῶντος ἀνεπηρέαστον. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγγράφει καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον σεκρετικὸν γράμμα κατὰ μῆνα Ἰούλιον τῆς νῦν τρεχούσης ἐδ' Ἰνδ. τοῦ 5448 ἔτους, καὶ ἐπεδόθη τοῖς διαληφθεῖσι μοναχοῖς τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ἐπονομαζομένης τῶν Λέμβων εἰς ἀσφάλειαν †.

† Ὁνομοφύλαξ †.

IV. † Σημείωμα ἐμμάρτυρόν γεγονός τοπικῶς ἐκ προτροπῆς γραφικῆς τοῦ δομestίκου τῶν ἀνατολικῶν θεμάτων χάριν τοῦ ἀπολυθέντος πρὸς αὐτὸν προστάγματος περὶ ὧν διενέξεων εἶχεν ἡ μονὴ καὶ καταδυναστειῶν π' ἀρὰ τοῦ μέρους τοῦ Κομνηνοῦ τοῦ Βρανᾶ †.

† Μηνὶ μαίεζ' ἡμέρα δ' Ἰνδ. ἐσ' ἐνώπιον τῶν τιμιωτάτων κληρικῶν καὶ ἀρχόντων τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμόρνῆς, τοῦ τε σακελλίου τοῦ Λαπαρδά, τοῦ κανστριαίου τοῦ Μυστηρινοῦ, τοῦ βασιλικοῦ βεστιαρίτου, Φωκά' τοῦ Πακουρίνου, τοῦ ἀντίδουκος τῶν δεσποϊκῶν κτημάτων τῆς Πέτρας, Κωνσταντίνου τοῦ Φραγγοπούλου, τοῦ Καλοσιδά Λέοντος, τοῦ Μοσχηνοῦ Μιχαήλ, τῶν ὑπὸ τὸν Κομνηνὸν τὸν Βρανᾶν ἀνθρώπων, τοῦ τε Φοτειανοῦ καὶ τοῦ Σαραντηνοῦ καὶ ἀπὸ τῆς χώρας Μουρμούντων νομικοῦ τοῦ Κεραμάρη, Ἰωάννου τοῦ Φιλομμάτου, Ἰωάννου τοῦ Σπανολέοντος, Γεωργίου τοῦ Ζωωτοῦ, Μιχαήλ τοῦ Κομίτου, Ξένου τοῦ Κοκκοβαύλου, καὶ ἀπὸ χώρας Πρινοβάρως Κωνσταντίνου ἱερέως καὶ νομικοῦ τοῦ Κοκάδου, Μιχαήλ ἱερέως τοῦ Μαυχῆ, Μιχαήλ ἱερέως τοῦ Ῥοδιανοῦ, Λέοντος τοῦ Ληστοῦ, Κωνσταντίνου τοῦ Πυρράκη, Ἰωάννου τοῦ Ῥοδιανοῦ, Ἰωάννου τοῦ Μοσχολιβάνου, καὶ ἀπὸ τῆς Μανταίας Θεοδώρου τοῦ Μονομάχου, τοῦ Μαυροϊωάννου καὶ ἑτέρων †.

† Πρόσειαι μὲν καὶ τῇ κατὰ τὸ ὕρος τῶν Λέμβων διαχειμένῃ σεβασμῖα βασιλικῆ μονῆ παλαιγενῆ δικαιώματα τοῦ αὐτιδίου βασι-

λέως, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα, καὶ διὰ χρυσοβοῦλλου λόγου ἐπικυ-
 ροῦντος τὰ τῆ τοιαύτῃ μονῇ προσόντα, ἃ καὶ ἀριθμητοτέρως ἐμφέ-
 ρονται ἐν τῷ καθολικῷ παραδοτικῷ τοῦ στρατοπεδάρχου ἐκείνου καὶ
 δουκὸς τοῦ θέματος Θρακησίων καὶ Φιλαδελφείας, κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ
 Φωκᾶ, εἰς ὃ δὴ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ὁ τοῦ χωρίου Μήλων ἦτοι Βά-
 ρης περιορισμὸς διερμηνεῖται καὶ διὰ σημείων ἐκτυποῦται, διαχωρίζων
 τὰ δίκαια τῶν περὶ χωρῶν τῆς τε Πρινοβάρεος καὶ τῶν Μουρμουόν-
 των, ἀλλ' ἢ τῆς πλεονεξίας λύσσα τοῖς ταύτην λέγω κεχραμένοις ὡς
 μηδέποτε κόρον ἔχουσα, καὶ τούτους δὴ τοὺς ἐκ τῶν Μουρμουόντων
 τῇ δυναστείᾳ χρωμένους ἐπίθεσιν, ὅτι πολλὴν τῶν προσόντων δικαίων
 τῇ μονῇ διειργάσαντο, εἰς ἑαυτοὺς ἐπηλάσαντες τὰ τῷ θεῷ ἀφιερω-
 μένα, μηδοπώσοῦν προσφάσειν τι. κἀντεῦθεν οἱ μοναχοὶ διηνεκῶς
 πρὸς τὸν θεὸν ἀνατείνοντες τοὺς νοεροὺς ὀφθαλμοὺς καὶ γινώντες τὴν
 πτώσιν τοῦδε τοῦ ἀτοπήματος, τὴν τε ἑαυτῶν περιφρόνησιν καὶ τὴν
 ἐναργῆ δυναστείαν τῶν εἰρημένων πρὸς τὸ βασιλικὸν καὶ θεῖον ὄφος
 ἀνέδραμον, μὴ φέροντες ὄλωσ τὸ ἀτόπημα· οἱ δὲ καὶ ἀντικριθέντες
 τῷ πανευγενεστάτῳ Κομνηνῷ τῷ Βραναῖ ἢ τοῦ σεκρέτου δικαίωσις
 πρὸς αὐτοὺς ἀπελύθη δικαιοσύνης ἕνεκα, ἐπικυρωθεῖσα καὶ διὰ βα-
 σιλικῷ καὶ θεῖου προστάγματος, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐπιστάσιαν τοπικὴν
 ἄλλος κατεπέμφθη θεῖος ὄρισμός τῷ πανσεβαστῷ οἰκείῳ τῷ κραταιῷ
 καὶ ἁγίῳ ἡμῶν ἀδθέντῃ καὶ βασιλεῖ, δομestίκῳ τῶν ἀνατολικῶν θε-
 μάτων τῷ Σγουροπούλῳ, διοριζόμενος αὐτῷ ἐκείσε ἀπελθεῖν πρὸς ἐξέ-
 τασιν τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως, οὗτινος δὴ γραφὴν ἡμῖν προκεκόμικεν
 ὁ τῆς σεβασμίας ταύτης βασιλικῆς μονῆς ὀσιώτατος καθηγούμενος,
 ἱερομόναχος κῆρ Κάλλιστος, παρεγγουῶσαν ἀφικέσθαι ἐν τοῖς τοιού-
 τοις τόποις ἅμα τῷ ἀνωθεν δηλωθέντι βασιλικῷ βεστιαρίτῃ τῷ Πα-
 κουριανῷ, καὶ διὰ χρησίμων ἀνδρῶν μάθωμεν τὰ ὄρια τῶν εἰρημένων
 τοπίων τῶν ἐν τοῖς τοιούτοις περιελημμένων δικαιοῦμασι, καὶ ἀποκα-
 ταστήσωμεν κατὰ τὸν τῆς ἀληθείας λόγον ἀνενοχλήτους τοὺς μονα-
 χοὺς κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ προστάγματος, ἀλλὰ καὶ δευτέρᾳ γραφῇ
 τοῦ αὐτοῦ δομestίκου τῶν ἀνατολικῶν θεμάτων ἀπεστάλη μεθ' ἐτέ-
 ρων δύο μοναχῶν καὶ τοῦ ἀντιδουκὸς τῶν δεσποινικῶν κτημάτων
 Λέοντος τοῦ Καλοειδᾶ, πρὸς τοὺς ὑπὸ παραικίαν ὄντας Μουρμουόντη-
 νοὺς τῷ περιποθῆτῳ γαμβρῷ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀδθέντου
 καὶ βασιλέως, μεγάλῳ δομestίκῳ, πανευγενεστάτῳ Κομνηνῷ τῷ Ἁγ-

γέλω, ὅπως και αὐτοὶ ἐπιδημήσωσι πρὸς ἡμᾶς, και εἴπερ ἔχουσι δι-
 καιώμα τι, ἐμφανίσωσιν αὐτὸ, οἱ και ἐντροχόντες τῷ διενεργοῦν[τι] τὸ
 τοιοῦτον κτήμα τῷ Μακρῷ ἅμα γηραιοῖς τοπικοῖς ἀνδράσιν, ὁφεί μὲν
 συνέθεντο ἐπιφωσκούσης εἰσεῖν τῆς ἡμέρας, ἐννοήσαντες δὲ και τὸ
 πῶς ὁ φαῦλα πράσων μισεῖ τὸ φῶς, ἀλλὰ και ὁ ἀδικῶν οὐ δύναται
 προσπελάσαι τῇ ἀληθείᾳ, ἐλεγχόμενος ὑπὸ τῶν οἰκείων ἔργων. διὸ
 και δι' ἄλλης ἰδοῦ ἀνεχώρησαν οἰόμενοι ὡς θυνάσαι και ἀδθις
 δικαιωθῆσαι τῇ χρησαμένη φυγοδικίᾳ. ὁ δὲ γε πανευγενέστατος Κομ-
 νηνός ὁ Βρανᾶς, μετάκλητος γεγονώς, εἴξε τοῖς βασιλικοῖς και θείοις
 προστάγμασι, και ἅμα τοῖς κατ' ὄνομα δηλωθεῖσιν ἀνωτέρω ἀνδράσι
 τὰ θρια διήλθομεν ἀνά χεῖρας κρατοῦντες τῶν προσόντων τῇ σεβα-
 σμῆ μονῇ παλαιῶν δικαιωμάτων· στάντες οὖν ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῇ
 λεγομένη τὰ τῆς Μανικαραίας καλύβια, εβρομεν λίθον μαῦρον τῇ τῇ
 προσερισμένον ἐγκεκολλημένοις γράμμασιν ἔχοντα· θρος Μήλων. εἶτα
 ἐκ τῶν Μουρμουόντων ὁ Ζωωτός μετ' ἐντολῆς ἀνωθεν ἐπὶ πολὺ ἐπέ-
 δεῖξεν ἡμῖν τὰ ἐν τῷ περιόρῳ δηλούμενα χωμάσσια τοῦ προστάτου
 και τοῦ Βλαττεροῦ ἐνώπιον πάντων, ἐνθα εὑρέθη και ὁ δηλωθεῖς ἐν
 τῷ χάρτῃ λίθος μαῦρος, οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπέχων πρὸς ὕψος τῇ τῇ,
 πλατῶς, τετράγωνος, ἐπὶ μήκει ἔχων ἐν μὲν τῷ μέσῳ τυκὸν βραχόν
 τοῦ τιμίου σταυροῦ και ἐν ταῖς τρισὶ γωνίαις τὸ γάμμα στοιχείον,
 ἐν δὲ τῇ πρὸς δύοσιν ἐτέρᾳ γωνίᾳ, ἐν ἣ ἐντετύπωτο τὰ ἀπὸ παλαιῶ
 ἐγκεκολλημένα γράμματα κοῖλα δι' ἐγχειριδίου ἀνδρὸς εβρομεν σε-
 σημμένην πρὸς ἀπαλείψιν τῶν ἐν αὐτῷ γραμμάτων. αὐθις οὖν διαπε-
 ράσαντες τὸν ἐκείσε χεῖμαρρον ἀνήλθομεν εἰς τὸ τοῦ Μαζοχόρτου
 θρος. εἶτα τὴν ῥάχιν τοῦτου ἐπὶ πολὺ τὴν διαιροῦσαν ἐνθεν πρὸς
 ἄρκετον και ἐνθεν πρὸς νότον τὰ ὕδατα. εἶθ' οὕτως κατελάβομεν τῆς
 τοῦ Ξολοκάστρου κορυφῆς και κατήλθομεν εἰς τὴν λεωφόρον ὁδόν,
 δυτικὸν μέρος τὴν λεγομένην παχσίαν φάμμον πλησίον τῆς θαλάσ-
 σης, ἐν ἣ εὑρέθη λίθος μέγας εἰς ὄψιν τῆς γῆς κείμενος θωκοειδῆς.
 ἐν τοῦτω οὖν πρὸς ἀνατολήν εἰσὶ γράμματα ἐγκεκολλημένα δηλοῦντα
 Λέμβου. ἐν ᾧ δὲ τόπῳ λίθου ὅπισθεν ἐγγέγραπτο· θρος. ἀλλουθεῖς
 διὰ σιδήρου ἀπαλείψας και τὰ γράμματα, θν δὴ λίθον μετὰ τῶν
 ἄλλων τεθέατο αὐτοφί και ὁ Κομνηνός ὁ Βρανᾶς μεθ' ἡμῶν και τὰ
 μὲν τοῦ περιόρου τοῦ τῶν Μήλων χωρίου ἀριθῆλως ἡμῖν ἐσαφήνισαν,
 αἰδεσθέντες ἅπαντες, ὡς χριστιανοί, τὸν ἐξενεχθέντα πνευματικόν

δεσμών. μετιόμεν δὲ καὶ ἐν τῷ μετοχίῳ τῆς μονῆς τὰ Παλάτια, ἐν ᾧ εὐρίσκεται καὶ λιβάδιον τὸ ἐπιλεγόμενον τῶν Ἀββάδων, ὃ δὴ λιβάδιον ἐμφέρεται ἐν τῷ τῆς μονῆς παραδοτικῷ περιελθόντες οὖν τοῦτο γύρωθεν μεμαρτύρητο παρὰ ἀξιοπίστων ἀνδρῶν, δυναστεύεσθαι διηνεκῶς τῇ μονῇ ἐν τῷ τοῦ ἀμῆτου καιρῷ παρὰ τῶν ἐποίκων τοῦ χωρίου Μορμυόντων, κατεπεμβαίνοντων ἀδεῶς καὶ εἰσαγόντων καὶ ἐξαγόντων τὰ ζῶα αὐτῶν πάντα ἐπὶ τοῦτο, μηδικοῦσθαι κατὰ τινὰ δικαιοῦμενοι τρόπον ἢ μόνον τῷ πλησιάζειν μερικῶς πως, τρόπον δὲ δυναστικῷ, πλησίον δὲ τοῦ ζωνηλαταίου Κομνηνοῦ τοῦ Βρανα εὐρίσκεται λίθος μαῦρος τετράγωνος, εἰς ὃν εἰσὶ γράμματα ἐγκεκολλημένα ἕως Δέμβου. ἐντὸς δὲ τούτου εὐρίσκονται ὁσπῆτια τοῦ ἀθάντου Κομνηνοῦ τοῦ Βρανα, δι' ᾧ καὶ διέγνω ὁ αὐτὸς Κομνηνὸς καὶ ἀπεφῆνατο, ἐκουσίως χαλασθῆναι καὶ ἐκθεμελιωθῆναι. τούτων οὖν οὕτως ἐχόντων διὰ ἀληθοῦς μαρτυρίας καὶ ἐπιστάσις τοπικῶν ἀξιοπίστων ἀνδρῶν ᾗτήσαντο οἱ μοναχοὶ δῆλα γενέσθαι διὰ σημειώσεως, ἅπερ καὶ γεγονότα ἐπεδόθη εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ καὶ ἐν.δ. τοῖς προγεγραμμένοις †.

† Ὁ χαρτοφύλαξ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ἐμβόρνης, Γεώργιος ὁ Χρυσοβέργης †.

V. † Γράμμα ἀποκαταστατικὸν τοῦ δομεστίκου τῶν ἀνατολικῶν θεμάτων χάριν ὧν ἠδίκησε καὶ κατεδυνασσευε τὴν μονὴν Κομνηνὸς ὁ Βρανας, δι' ὧν προέβη καὶ ἡ σεκρετικὴ δικαίωσις καὶ προσκολλητὰ προστάγματα καὶ τοπικὴ σημειώδης μαρτυρία †.

† Ἐπει ὠρίσθη παρὰ τοῦ κραταίου καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀθάντου καὶ βασιλέως, ὅπως τηρήσῃ τὴν διένεξιν, ἣν εἶχεν ἡ σεβασμία βασιλικῇ μονῇ τῶν Δέμβων μετὰ τοῦ οἰκείου ἐφ' κραταίῳ καὶ ἀγίῳ ἡμῶν ἀθάντῳ καὶ βασιλεῖ, κορυφῷ Μιχαῆλ Κομνηνοῦ τοῦ Βρανα, ἐπὶ τινι τοπίῳ λεγομένῳ Μῆλα ἦτοι Βάρη, καὶ ἀποκαταστήσῃ αὐτὴν εἰς ὅπερ ἔχει δίκαιον, ἵνα μὴ καθέλκηται παρὰ τοῦ μέρους αὐτοῦ δὴ

τοῦ Βρανᾶ ἢ παρ' ἑτέρου προσώπου πλησιοχωροῦντος τῷ τοιοῦτῳ τοπίῳ κατὰ τὴν περιληψὶν τοῦ θείου καὶ προσκυνητοῦ ὄρισμοῦ, διὸ κατεπειγόμενῃ ἐγὼ ὑπὸ τῆς πολλῆς μου ἐνοχῆς, καὶ οὐκ ἠδυνήθην αὐτὸς ἀπελθεῖν καὶ τηρῆσαι ταύτην, ἀπέστειλα σύντροφόν μου βεστιαρίτην τὸν Πακουριάνον καὶ τοὺς ἐντιμοτάτους ἄρχοντας τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, τὸν τε χαρτοφύλακα καὶ τὸν πρωτοπάπαν σὺν αὐτοῖς καὶ τὸν σακελλίον καὶ τὸν κανστρίσιον, καὶ ἀπελθόντες τοπικῶς ἐκεῖσε παρόντος καὶ τοῦ δηλωθέντος Κομνηνοῦ τοῦ Βρανᾶ κοροῦ Μιχαὴλ εἰς τὸ τηρῆσαι καὶ εὑρεῖν, ὅποιον μέρος τῶν ἀμφοτέρων ἔχει δίκαιον. ὅθεν καὶ τηρήσαντες ἀκριβῶς τὴν τοιαύτην διένεξιν καὶ σημειωματικῶς αὐτὴν ἐκθέμενοι καὶ πρὸς με στείλαντες τὸ σημείωμα ἀποκατέστησα τὴν δηλωθεῖσαν σεβασμίαν μονὴν τῶν Λέμβων τοῦ εἶναι ἀνενόχλητον καὶ ἀδιάσειστον ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Βρανᾶ κατὰ τὴν γεγνησάν αὐτῇ πρότερον σεκρετικὴν κρίσιν καὶ τὴν νῦν γινομένην ἀρείως σημειωματικὴν διάγνωσιν τὴν ἐξ ἐπιτροπῆς ἡμετέρας γενομένην παρὰ τῶν ἄνωθεν δηλουμένων ἀρχόντων ἐκκλησιαστικῶν καὶ τοπικῶν χρησίμων ἀνδρῶν, ἱερωμένων καὶ λαϊκῶν, καὶ ὀφείλει ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἢ δηλωθεῖσά τε σεβασμία μονὴ διαμένειν ἀνενόχλητος καὶ ἀδιάσειστος ἐπὶ τῷ δηλωθέντι τοπίῳ αὐτῆς ἀπὸ τε τοῦ μέρους Κομνηνοῦ τοῦ Βρανᾶ καὶ ἀφ' ἑτέρου πλησιάζοντος αὐτῇ τῇ ἐμφανελεῖ τοῦ παρόντος ἡμετέρου γράμματος καὶ τῆς σημειωματικῆς μαρτορίας καὶ ἐπιστασίας τῆς γινομένης παρὰ τῶν ἄνωθεν δηλωθέντων. διὰ τοῦτο γὰρ ἐγεγόνει καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα καὶ ἐπεδόθη τῇ σεβασμίᾳ βασιλικῇ μονῇ τῶν Λέμβων δι' ἀσφάλειαν. μηνὶ ματίῳ ἰνδ. ιε' †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀθρόου καὶ βασιλέως Μανουὴλ σεβαστοῦ Σγουρόπουλος, ὁ δομέστικος τῶν ἀνατολικῶν θεμάτων †.

VI. † Ἔτερον πρόσταγμα, διοριζόμενον περὶ τοῦ αὐτοῦ Κομνηνοῦ τοῦ Βρανᾶ καὶ περὶ τῶν Μουρμουνητῶν, ὡς ἀδίκως καταδυναστευομένων τὴν μονὴν εἰς ἃ ἔχει δίκαια †.

† Οἰκτεῖ γραμματικῆ τῆς βασιλείας μου, δοῦξ τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, Φωκᾶ Ἀδωρειανέ, οἱ μοναχοὶ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου τῆς ἐπ' ὀνόματι τιμωμένης τῆς ὑπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ ἐπικακλήμενης τῶν Λέμβων, ἀναδραμόντες εἰς τὴν βασιλείαν μου, ἀνέφερον, ὅτι κέκτηται ἢ κατ' αὐτοὺς τοιαύτη σεβασμία μονὴ διὰ παλαιγενῶν χρυσοβούλλων, ἔτι δὲ καὶ χρυσοβούλλου τῆς βασιλείας μου περὶ τὸν τόπον τῆς Βάρης καὶ τῶν Παλατίων τόπον ὄρεινόν τε καὶ λιβαδιαῖον, παραδεδομένον καὶ περιωρισμένον τοῖς τοιοῦτοις μοναχοῖς διὰ διαφόρων ἀπογραφικῶν ἀποκαταστάσεων, ὡς δὲ ἠδικούοντο καὶ καταδυναστεύοντο πρὸ καιροῦ ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ οἰκτεῖου τῆ βασιλείᾳ μου, Κομνηνοῦ τοῦ Βρανᾶ κοροῦ Μιχαῆλ, ἀνέδραμον ἐνταῦθα καὶ ἐκρίθησαν μετ' αὐτοῦ ἐν τῷ σεκρέτῳ τῆς βασιλείας μου, καὶ ἰδικαιώθησαν οἱ διαληφθέντες μοναχοὶ εἰς τὸ κατέχειν τὸν τοιοῦτον τόπον αὐτῶν ἀνενοχλήτως ἀπὸ τοῦ δηλωθέντος Κομνηνοῦ τοῦ Βρανᾶ. ἐπορίσαντο δὲ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ σεκρετικῇ κρίσει καὶ πρόσταγμα καὶ κατέχον ἔκτοτε καὶ μέχρι τοῦ νῦν τὸν τοιοῦτον ὄρεινόν καὶ λιβαδιαῖον τόπον ἀνενοχλήτως καὶ ἀδιασειστώως. ἀρτίως δὲ εὐρίσκουσιν οὐκ ὀλίγας καταδυναστείας καὶ ἀδικίας ἐπ' αὐτῷ παρὰ τοπικῶν, τῶν Μουρμουνητῶν λεγομένων, μὴ ἀρκουμένων ἐπὶ τῷ νέμεσθαι τὰ ζῶα αὐτῶν εἰς τὸν τοιοῦτον τόπον, καθὼς καὶ τὰ τῶν τοιούτων μοναχῶν ζῶα εἰς τὸν τόπον τῶν τοιούτων Μουρμουνητῶν κατὰ τὴν προτέραν συνήθειαν, ἣν εἶχον καὶ μέχρι τοῦ νῦν, ἀλλὰ πειρωμένων κατακρατεῖν καὶ ἰδιοποιεῖσθαι ἀμετόχως τὸν τοιοῦτον τόπον καὶ ἰδεήθησαν διὰ τοῦτο τῆς βασιλείας μου, ἧτις καὶ διορίζεται σοι, ὡς ἂν ἐπιστῆς ἐκεῖσε τοπικῶς καὶ τηρήσης τὰ τῆς τοιαύτης ἀναφορᾶς αὐτῶν, καὶ εἴπερ εὐρήσεις οὕτως ἔχουσαν τὴν ἀλήθειαν, δεφενδεύσης τοὺς εἰρημένους μοναχοὺς καὶ οἰκονομήσης, ἵνα κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν προσόντων αὐτοῖς χρυσοβούλλων, ἔτι δὲ καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων καὶ τὴν συνήθειαν, ἧτις ἐπεκράτησε μέχρι τοῦ νῦν εἰς αὐτοὺς, κατέχωσι μὲν τὸν διαληφθέντα ὄρεινόν καὶ λιβαδιαῖον τόπον αὐτῶν, καὶ οὐδὲν εὐρίσκουσιν ἐπὶ τῇ κατοχῇ καὶ νομῇ αὐτοῦ μήτε παρὰ τῶν διαληφθέντων τοπικῶν, μήτε παρ' ἑτέρου τινὸς διασεισμόν ἢ καταδυναστείαν τινά· ἔχωσι μὲντοι τὰ τῶν τοιούτων ζῶα τὴν νομὴν αὐτῶν εἰς τὸν τοιοῦτον τόπον ἀκαλώτως, ὡσαύτως καὶ τὰ τῶν εἰρημένων μοναχῶν ζῶα εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, ὡς

εὐρήσεις, ὅτι ἐπεκράτησε μέχρι τοῦ νῦν ἡ συνήθεια εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη, καὶ ποιήσον κατὰ τὸν παρόντα ὄρισμόν τῆς βασιλείας μου, ὅν καὶ ἀντίστροφον πρὸς αὐτοὺς δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μῆνι ὀκτωβρίῳ ἰνδ. πρώτης δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

OLXXIX. Sine anno, mense septembri, ind. I; octobri, ind. XII; iulio, ind. II.

Imperator monasterio donat ducentos modios salis.

I † Πρόσταγμα τοπωματικὸν χάριν τῶν διακοσιῶν μοδίων τοῦ ἄλατος, ὧν λαμβάνει ἡ μονὴ κατ' ἔτος ἀπὸ τῶν τῆς Σμόρνης ἀλυκῶν †.

† Τοιοῦτὴ βασιλεία μου διὰ τῆς παρούσης αὐτῆς προστάξεως λαμβάνειν κατ' ἔτος τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς βασιλείας μου τῶν ἀλυκῶν τῆς Σμόρνης, ὡς καινισθεῖσαν ἀρτίως παρὰ τῆς βασιλείας μου, ἄλατος μοδίου ἀνοννικοῦ διακοσίους, ἐφ' ᾧ καὶ τῇ ἐμφανείᾳ τοῦ παρόντος ὄρισμοῦ τῆς βασιλείας μου ἠφειλοῦσιν οἱ διενεργοῦντες τὴν τοιαύτην ἀλοκὴν διδόναι κατ' ἔτος καὶ τοὺς διακοσίους μοδίους τοῦ ἄλατος πρὸς τὴν εἰρημένην μονὴν ἀπαραλείπτως καὶ ἀνακρωτηριάστως. ἐπὶ ταύτῃ γὰρ ἐγεγόνει τῇ διαληφθείσῃ μονῇ τῆς βασιλείας μου καὶ ὁ παρῶν ὄρισμός τῆς βασιλείας μου εἰς ἀσφάλειαν αἰωνίζουσαν †.

† Εἶχε τὸ μῆνι σεπτεβρίῳ ἰνδ. πρώτης δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς καὶ τὸ διὰ τοῦ Τορνίκη Δημητρίου κάτωθεν, ὡς ἔθος τοῖς μεσάζουσιν †.

II. † Ἐτερον πρόσταγμα, διοριζόμενον καὶ τὸ τοιοῦτον περὶ τοῦ ἄλατος †.

† Ὁ κρατῶν τὰς κατὰ τὴν Σμόρνην ἀλυκάς δικαίῳ τοῦ δημοσίου, ἐπεὶ συνήθεια ἐστὶ δίδοσθαι κατ' ἔτος πρὸς τὸ μέρος τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων ἀπὸ τῆς εἰσόδου τῶν τοιούτων ἀλυκῶν ἄλατος μοδίου διακοσίους, διορίζεται σοὶ ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν

ἰπιδώσεις καὶ σὺ ἀρτίως πρὸς τὸ μέρος τῆς τοιαύτης μονῆς ἄλατος
μοδίους διακοσίους ἀπὸ τῆς εἰσόδου τῶν τοιοῦτων ἀλυκῶν καὶ δε-
χθήσεται σοι. ποιήσον οὖν κατὰ τὸν παρόντα τῆς βασιλείας μου
ἔρισμόν. †.

† Εἶχε τὸ μῆνι ὀκτωβρίῳ ἰνδ. δωδεκάτης δι'
ἔροθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας
χειρὸς †.

III. † Ἐτερον πρόσταγμα, διοριζόμενον καὶ τὸ
τοιοῦτον περὶ τῆς δόσεως τοῦ ἄλατος †.

† Πανσέβαστε, σεβαστέ οἰκτεῖς τῆ βασιλείᾳ μου, πρωτοερακάριε
κῆριε Κωνσταντίνε Χαθηνέ. ἐπεὶ συνήθειαν εἶχεν ἡ σεβασμία μονῆ
τῆς βασιλείας μου τῶν Λέμβων λαμβάνειν ἐτησίως ἄλατος μω-
δίους διακοσίους, διορίζεται σοι ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν κατὰ τὴν
συνήθειαν διδώσῃ καὶ σὺ τοὺς τοιοῦτους μοδίους τοῦ ἄλατος κατ' ἔτος
πρὸς τὸ μέρος τῆς τοιαύτης μονῆς ἀνοστερήτως καὶ χωρὶς τινος
ἀφορμῆς καὶ προφάσεως, ὡς ὑφειλόντων δέχεσθαι σοι εἰς τὸ τῆς βα-
σιλείας μου βεστιάριον. ἀλλὰ καὶ αἱ μετὰ σὲ ἐλευσόμενοι κρατεῖν
τὰς τοιαύτας ἀλυκὰς ὑφειλοῦσι καὶ οὗτοι τῆ ἐμφανείᾳ τοῦ παρόντος
ἔρισμοῦ τῆς βασιλείας μου διδόναι τοὺς τοιοῦτους διακοσίους μοδίους
τοῦ ἄλατος πρὸς τὸ μέρος τῆς τοιαύτης μονῆς ἀνοστερήτως πάντη
καὶ ἀνεγκρατήτως, ὡς ὑφειλόντων δέχεσθαι καὶ τούτοις εἰς τὸ τῆς
βασιλείας μου βεστιάριον. ποιήσον οὖν, καθὼς σοι διορίζεται ἡ βασι-
λεία μου. ἀντίστροφον δὲ τῷ μέρει τῆς τοιαύτης σεβασμίας μονῆς
καὶ τὸν παρόντα τῆς βασιλείας μου ἔρισμόν δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μῆνι ἰουλίῳ ἰνδ. β' δι' ἔροθρῶν γραμ-
μάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

OLXXX. 6802—1294, 23 martii, ind. VII.

Gudeles Tyrannus monasterio cedit possessiones suas.

Initium deest.

.....
ὡς περ ἀνεθέμην ἐξ ἀγορασίας, ὅπως ἂν εὐρίσκη ἀπὸ τοῦδε κρείττονα

τὴν ἀνοικοδομὴν καὶ βελτίωσιν. ἔχει δὲ προηγουμένως τὸ μνημόσυ-
 νον αὐτοῦ ὁ κράτιστος καὶ ἅγιος ἡμῶν ἀθρόντης καὶ βασιλεὺς ἀκα-
 ταπαύστως, καὶ ὁ δεσπότης ἡμῶν ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης καὶ
 ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς μετὰ καὶ τοῦ χριστιανώμου λαοῦ. εἰσι δὲ τὰ ἀνα-
 τεθειμένα ἐργαστήρια τὰ εἰσὸς πωλοῦντα τέσσαρα. πύργος μετὰ
 μαγικείου καὶ ἐργαστηρίου. ἔχουσι δὲ τὰ τοιαῦτα ἀνά χρόνον ἕνα
 ἐνοίκιον ὑπέρπυρα διακόσια, ἀμπέλια τρία, ὡσεὶ μοδίων ἀνοννικῶν
 τεσσαράκοντα, ξευγηλατεῖον ἐν τόπῳ τῷ καλουμένῳ τὰς Πηγὰς ὡσεὶ
 μοδίων θαλασσίων δέκα, ζευγάρια δύο, ἀργὰ τέσσαρα, ἄλογα δύο,
 ἕτερον μαγικεῖον τὸ ἐν τῷ ἀγγουρείῳ, λουτροῦ τὸ ἡμισυ, ἀμπέλιον
 ἐντὸς τούτου, χωράφια, ὀσπῆτια καὶ ἄλλα τινὰ ὕλικά, ὅσα καὶ εἶδον
 οἱ τοιοῦτοι μοναχοί. ἔχω γοῦν χάριν τούτων τῶν ὀσπητίων χρῆος
 ὑπέρπυρα τετρακόσια εἴκοσι, καὶ κατεδέξαντο οἱ τοιοῦτοι ἅπαντες
 μοναχοί τὰ μὲν ἑκατὸν πενήκοντα ἀπεκβαλεῖν μέχρις ὀλίγου καιροῦ,
 τὰ δὲ ἕτερα ἀπὸ τῶν τοιούτων ἐξέρχεσθαι κτημάτων καὶ ἐξ ἄλλων
 τρόπων, ὧν εἶδον αὐτοὶ ὡς οἰκοκόριοι, ἀνατίθημι καὶ τὰ ἐν τῷ Νυμ-
 φαίῳ ὀσπῆτια καὶ ἐργαστήρια. ἔξωθεν γοῦν τούτων ἐκράτησα λόγῳ
 μου ὡσπερ μεριδιὸν τι ἑνὸς ἐργαστηρίου μορεφικοῦ καὶ ὀσπητίου
 ἐντὸς τῶν ἀναγεγραμμένων, ἵνα μηδὲν ἔχωσιν οἱ τοιοῦτοι μοναχοί
 τινὰ ἐξουσίαν διασεῖσαι με τὸ τυχόν, ἀλλ' ἔπου ἂν βούλωμαι ἀπο-
 δοῦναι ἀκωλύτως ἔχω ὡς κύριος τῶν τοιούτων. τὰ δὲ εἰσοδιαζόμενα
 ἀπὸ τῶν τοιούτων πάντων κτημάτων καὶ ἐξοδιαζόμενα πρὸς περιποίη-
 σιν καὶ βελτίωσιν καὶ ἀνάκτισιν τοῦ μοναστηρίου ἕνα ἐπ' ἐμοὶ κατ-
 αρτίζονται μετὰ καὶ εἰδήσεως τῶν ἐνταῦθα μοναχῶν. εἰ δὲ που
 τόχῃ καὶ οὐχ εἰς οὐστάσιν καὶ ἀξήσιν τοῦ τοιοῦτου κτήματος καὶ
 ἀπαρτισμὸν, εἰς δὲ πολλὰ ἔκαμον (θεὸς ὁ τῶν κρυπτῶν γνώστης οἶδεν)
 ἀνακείσασθαι καὶ συστήσαι οἱ τοιοῦτοι μοναχοί διατρέχουσιν, ἀλλ'
 εἰς ἀφανισμὸν ἢ οἱ νῦν λεγῶ ἢ οἱ μετέπειτα, ἵνα ἔχωσιν. ἐπ' ἀδείας
 οἱ καθ' αἷματός μου ἀνακρίνειν καὶ ἀνατρέπειν τὴν πᾶσαν τοιαύτην
 συμβίβασιν. συμφωνοῦσι δὲ οἱ μοναχοὶ ἐνώπιον καὶ τῶν κάτωθεν ὑφει-
 λόντων ὑπογράψαι μαρτύρων, ἵνα ἔχω δι' ὅλου ἀταράχως τὴν ζωὴν
 μου, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ μοναχοὶ ἅπαντες καὶ τὰ, ἔπερ ἐκράτησα λόγῳ
 μου εἰς μικρὰν μου περιποίησιν, ἔξω καὶ εἰς αὐτὰ ἐπ' ἀδείας ποιή-
 σαι, ὃ θέλω. εἰ δὲ οὐ πληροῦσιν οἱ μοναχοί, ὅσον συνεφώνησαν,
 ἤγουν εἰς ἀνάκτισιν καὶ βελτίωσιν τῆς μονῆς, ἵνα ἔχω αὐτὸς ἐπ'

ἀδείας ἐγκλητεῦσαι αὐτοῖς εἰς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, ἢ καὶ εἰς τὸν ἀθρόον ἡμῶν, τὸν βασιλέα τὸν ἅγιον, καὶ ἐμφανιζομένης τῆς παραθέσης συμφωνίας καὶ μὴ φυλάσσοντες οἱ ἀμφοτέρω, ἵνα ἐκπίπτῃ παραυτίκα ὁ μὴ φυλάσσειν καὶ στέργων τὰ ἀναγεγραμμένα, καὶ ἐκδιώκῃται καὶ ἀπὸ παντός δικαστηρίου ἐκκλησιαστικοῦ τε λέγω καὶ πολιτικοῦ ἢ αὐτός ἢ τὸ μέρος τῶν μοναχῶν, ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει καὶ τὸ παρὸν ἐκδοτήριον γράμμα εἰς βεβαίωσιν καὶ ἀσφάλειαν, καὶ ἐπεδόθη τοῖς διαληφθεῖσι μοναχοῖς μὴνί μαρτίῳ κγ' ἰνδ. ζ' τοῦ 5ω δευτέρου ἔτους. † Γέγονε δὲ τις ἀμφιβολία παρὰ τῶν μοναχῶν περὶ τοῦ οἰκήματος καὶ τοῦ περιβολίου, οὗτινος ἐνὶ πλησίον τοῦ μοναστηρίου, ὅτι μετὰ τὸ ἐκδημησαὶ τῶν ἐνταῦθα ἵνα ἔξει ἐπ' ἀδείας, εἴ τι ἂν βούλεται ποιῆσαι καὶ εἰς αὐτὸ ὡς καὶ τὰ ἕτερα, καὶ ἐτάχθη οὕτως τὰ ἔξωθεν τῆς μονῆς καὶ ὕλικά τινά, καὶ ἔχη ἐπ' ἀδείας, ὅπου ἂν θελήσω ἀφιερῶσαι, τὸ δὲ ὁσπῆτιον σὺν τῷ περιβολίῳ μετὰ θάνατόν μου, ἵνα κατέχηται παρὰ τῆς μονῆς ἄνευ τινός προφάσεως †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀθρόοντος καὶ βασιλέως, Γουδέλης ὁ Τύραννος †.

CLXXXI. Sine anno et mense.

Patriarcha Arsenius iura et privilegia monasterii confirmat.

† Γράμμα τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου, κροῦ Ἀρσενίου, ἀποδιῶκον πάντα τὸν βουλούμενον ἐπηρεάται τὸ οἶονοῦν τῶν τῆς μονῆς πραγμάτων διὰ βάρους ἀφορισμοῦ †.

† Καὶ λέμβος οὐκ ἂν τόχῃ εὐπλοίας μὴ τοῖς συντείνουσιν εὐδοουμένη καὶ ἰσεία μὲν καὶ λαίφῃ εὖ ἡσκημένα καὶ διορθωσιμὰ πρὸς ταχυτῆτα κινήσεως ἔχουσα, περυσσομένη δ' ἀπὸ ῥιπῆς ἀκμαζόντων γένναίων καὶ σθεναρῶν ἰθοντήρος ἰδρασύναις καὶ εὐταχνίαις ἀμεμφῶς οἰακοστροφουμένη καὶ ἄριστα καὶ πάντα πλουτοῦσα πρὸς εὐδρομίαν τε καὶ ἀσφάλειαν. τοῦτό που καὶ ὁ τῆς Λέμβου σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μονῆς καθηγούμενος, ὁ ἱερομόναχος Κόριλλος, εἰς νοῦν λαβὼν καὶ ἐπαινετῶς σκεφάμενος ἐπαινετώτερον διεπράξατο, καὶ ἤδη τὴν ἡγουμενίαν καὶ προστασίαν τῆς μονῆς ταύτης τοῦ Λέμβου δε-